

Leyndardómur áætlunar Guðs

Hvers vegna skapaði Guð eitthvað?

Hvers vegna skapaði Guð þig?

By Bob Thiel, Ph.D.

Höfundarréttur © 2020/2021/2022 eftir Nazarene bækur. ISBN 978-1-64106-066-0. Útgáfa 1.6. Bæklingur gerður fyrir: Áframhaldandi kirkju Guðs og arftaka, a hlutafélag sóli. 1036 W. Grand Avenue, Grover Strönd, Kaliforníu, 93433 BANDARÍKIN.

Ritningartilvitnanir eru að mestu teknar úr Nýr konungur James Útgáfa (Thomas Nelson, Höfundarréttur © 1997; notað með leyfi) stundum skammstafað sem NKJV, en venjulega sýnd án nokkurrar skammstöfunar.

Þetta skjal var upphaflega skrifað á ensku og var þýtt af einhverjum sem er ekki hluti af áframhaldandi kirkju Guðs. Ef óljóst er um sum þýdd atriði, vinsamlegast vísaðu til upprunalegu ensku útgáfunnar sem er tengdur á ccog.org

Innihald

1. **Áætlun Guðs er flestum ráðgáta**
2. **Hvers vegna sköpunin? Af hverju menn? Af hverju Satan? Hvað er sannleikur? Hverjir eru ekki leyndardómar hvíldar og syndar?**
3. **Hvað kenna trúarbrögð heimsins?**
4. **Hvers vegna leyfir Guð þjáningu?**
5. **Hvers vegna skapaði Guð þig?**
6. **Það er langtímaáætlun**
7. **Lokaathugasemdir**

Meiri upplýsingar

1. Áætlun Guðs er flestum ráðgáta

Biblían kennir:

¹Í upphafi skapaði Guð himin og jörð. (1. Mósebók 1:1, NKJV í gegn nema annað sé tekið fram)

En afhverju?

Hver er tilgangur lífsins?

Í gegnum aldirnar hefur fólk velt því fyrir sér hvort tilgangur sé að vinna á jörðinni.

Og ef það er, hvað er það?

Gerðu ráð fyrir að það sé til Guð, hvers vegna skapaði hann eitthvað?

Hvers vegna skapaði Guð mennina? Hvers vegna skapaði Guð þig?

Hefur líf þitt einhvern tilgang?

Mismunandi menningarheimar og ólík trúarbrögð hafa sínar skoðanir. En eru þeir í samræmi við Biblíuna?

Hver er sannleikurinn?

Hluti af sannleikanum er að áætlun Guðs er flestum hulin ráðgáta. Taktu eftir einhverju sem Biblían kennir um það:

²⁵ En honum, sem getur staðfest yður samkvæmt fagnaðarerindi mínu og boðun Jesú Krists, samkvæmt **opinberun leyndardómsins, sem leyndur hefur verið frá upphafi heimsins** ²⁶ en nú **opinberuð og með spádómlegum ritningum** kunngjörn öllum þjóðum, samkvæmt boðorði hins eilífa Guðs, til hlýðni við trúna . ²⁷ Guði einum vitur sé dýrð fyrir Jesú Krist að eilífu. Amen. (Rómverjabréfið 16:25-27)

Biblían segir frá leyndardómnum sem hefur verið haldið leyndum frá upphafi heimsins, en hann er opinberaður í spádómlegum ritningum – „orði sannleikans“ (2. Tímóteusarbréf 2:15; Jakobsbréf 1:18).

Biblían vísar til margra leyndardóma, svo sem leyndardóms Guðsríkis (Mark 4:11), leyndardóms náðarinnar (Ef 3:1-5), leyndardóms trúarinnar (1 Tímóteusar 3:9), leyndardómsins um hjónabandið (Efesusbréfið 5:28-33), leyndardóm lögleysunnar (2. Þessaloníkubréf 2:7), leyndardómur upprisunnar (1. Korintubréf 15:51-54), leyndardóm Krists (Efesusbréfið 3:4) leyndardómur föðurins (Kólossubréfið 2:2), leyndardómur Guðs (Kólossubréfið 2:2; Opinberunarbókin 10:7) og jafnvel leyndardómurinn Babýlon hin mikla (Opinberunarbókin 17:5). Þessi bók er skrifuð, fyrir þá sem hafa áhuga á sannleikanum, „til þess að þeir hafi allan þann auð sem fullvissan færir þeim skilning á þekkingunni á leyndardómi Guðs“ (Kólossubréfið 2:2, NET).

Þó að þetta gæti komið mörgum á óvart, skráðu þeir þrír rithöfundar yfirlitsguðspjallanna allir að Jesús talaði ekki í dæmisögum til að fólk myndi skilja betur. Þeir skráðu að Jesús sagðist hafa talað í dæmisögum til að halda leyndardómum Guðsríkis ókunnum fyrir marga (Matteus 13:11; Mark 4:11 -12; Lúkas 8:10) á þessari öld.

Páll postuli skrifaði að trúir þjónar séu „ráðsmenn leyndardóma Guðs“ (1. Korintubríf 4:1; sbr. 13:2) sem eiga að „tala sannleikann í kærleika“ (Efesusbréfið 4:15).

Hefur þú áhuga á að vita meira um marga af þeim leyndardómum sem Biblían segir frá?

Viltu vita hvers vegna Guð skapaði eitthvað?

Viltu vita hvers vegna Guð skapaði þig?

Já, margir hafa sínar eigin hugmyndir.

Er einhver leið fyrir ÞIG að vita það í alvöru?

Þeir sem eru tilbúnir til að trúa Biblíunni yfir mannlegum hefðum geta vitað það.

Hins vegar, þar sem margir af jafnvel grunnþáttum áætlunar Guðs eru ráðgáta fyrir flesta, vinsamlegast gefðu þér tíma til að lesa alla bókina, og eins og þú vilt, fletta upp sumum af ritningunum sem er bara vitnað í (öfugt við að vera að fullu tilvitnað) til enn frekari skýringar.

Hægt er að gera leyndardómana þekkt með því að skilja spámannlegu ritningarnar fyrir þá sem eru hlýðnir í trú.

Samt hafa þeir ekki verið kunnir öllum á þessum aldri, eingöngu þeim sem nú eru kallaðir:

¹¹ ... „þér er gefið að þekkjá leyndardóm Guðs ríkis. en þeim sem fyrir utan eru kemur allt í dæmisögum“ (Mark 4:11)

²⁵ Því að ég vil ekki, bræður, að þér séuð fáfróðir um þennan leyndardóm, til þess að þér séuð ekki vitir að yður sjálfum, að blinda hafi að hluta komið yfir Ísrael uns fylling heiðingjanna er komin inn. (Rómverjabréfið 11: 25)

⁷ En vér tölum speki Guðs í leyndardómi, hina huldu speki, sem Guð fyrirskipaði fyrir aldirnar okkur til dýrðar (1Kor 2:7)

Fyrir nánari upplýsingar um „leyndardóm Guðsríkis“ og „leyndardóm fagnaðarerindisins“ (Efesusbréfið 6:19), geturðu líka skoðað ókeypis bæklinginn okkar *Fagnaðarerindið um Guðsríki sem er fáanlegur á ccog.org* í 100 mismunandi tungumálum . Tengt „fyllingu heiðingjanna“, skoðaðu ókeypis bókina *Alhliða hjálpræðistilboð, Apokatastasis: Getur Guð bjargað hinum týndu á komandi öld? Hundruð ritninga sýna hjálpræðisáætlun Guðs* , einnig aðgengileg á netinu á www.ccog.org.

Páll postuli skrifaði:

⁸Mér, sem er minnstur allra heilagra, var þessi náð gefin, að ég skyldi prédika meðal heiðingjanna órannsakanlegan auð Krists, ⁹láta alla sjá, hvað er samfélag leyndardómsins, sem frá Upphaf aldanna hefur verið falið í Guði, sem skapaði alla hluti fyrir Jesú Krist; ¹⁰í þeim tilgangi, að nú skyldi margvísleg speki Guðs kunngjörast af söfnuðinum höfðingjum og völdum á himnum, ¹¹samkvæmt þeim eilífa tilgangi, sem hann hefur framkvæmt í Kristi Jesú, Drottni vorum, ¹²í hverjum vér höfum djörfung og aðgang með trausti í gegnum trú á hann. (Efesusbréfið 3:8-12)

²⁵... Ég varð þjónn samkvæmt ráðsmennsku Guðs, sem mér var gefið fyrir yður, til að uppfylla orð Guðs, ²⁶leyndardóminn, sem hefur verið hulinn frá öldum og frá kyni til kyns, en nú hefur verið opinberaður dýrlingum hans. ²⁷Þeim hefur Guð viljað kunngjöra hver sé auður dýrðar þessa leyndardóms meðal heiðingjanna, sem er Kristur í yður, von dýrðarinnar. (Kólossubréfið 1:25-27)

Það eru margir „auðir“ sem eru „órannsakanlegir“ án orðs Guðs. Þetta eru í meginatriðum biblíulegir leyndardómar sem hafa lengi verið huldir.

Á 2. öld skrifaði biskup/prestur Pólýkarpus af Smyrna um „spámannlega leyndardóm komu Krists“ (Polycarp, Brot frá Victori frá Capua. Þýtt af Stephen C. Carlson, 2006; upplýsingar um leyndardóma varðandi komu hans má vera er að finna í ókeypis netbókinni, sem er fánleg á www.ccog.org, sem heitir: *Proof Jesus is the Messías*).

Einnig skrifuðu biskupar/prestar Ignatius og Melito á ² öld að ráðuneytið skildi ýmsa ritningarleyndardóma (td *bréf Ignatiusar til Efesusmanna ; Melitos. Ræða um páskana*).

Jesús og postularnir útskýrðu suma af þessum leyndardómum fyrir þeim sem urðu frumkristnir. Við í *áframhaldandi* kirkju Guðs leitumst við að gera það núna fyrir þá sem eru tilbúnir að leita.

Eðli Guðs

Að skilja aðeins eðli Guðs mun hjálpa okkur að skilja betur leyndardóma áætlunar hans.

Biblían kennir „Guð er kærleikur“ (1. Jóh. 4:16), „Guð er andi“ (Jóhannes 4:24), „Drottinn er góður“ (Nahum 1:7, World English Bible) , almáttugur (Jeremía 32) :17,27), alvitur (Jesaja 46:9-10), og að hann sé eilífur (Jesaja 57:15).

Páll postuli skrifaði:

⁷Í honum höfum vér endurlausnina með blóði hans, fyrirgefningu syndanna, eftir auðæfi náðar hans ⁸sem hann lét ríkulega fá til okkar í allri visku og hyggindum, ⁹eftir að hafa kunngjört okkur leyndardóm vilja síns, skv. velþóknun hans, sem hann ætlaði í sjálfum sér, ¹⁰til þess að hann skyldi í fyllingu tímanna safna saman öllu í Kristi, bæði á himni og jörðu, í eitt í honum. (Efesusbréfið 1:7-10)

Taktu eftir að vilji Guðs er leyndardómur flestra (þeim sem ekki eru kallaðir núna), í meginatriðum fram að ráðstöfun fyllingar tímans – sem mun koma fyrir flesta eftir upprisu sem spáð var að.

Samt sem áður lagði Guð fram þætti í áætlun sinni:

¹¹ Ráð Drottins stendur að eilífu, fyrirætlanir hjarta hans frá kyni til kyns. (Sálmur 33:11)

¹⁸ Þar sem þú veist að þú varst ekki leystur með forgengilegum hlutum, eins og silfri eða gulli, frá tilgangslausri hegðun þinni, sem þú hefur fengið af feðrum þínum, ¹⁹ heldur með dýrmætu blóði Krists, eins og lýtalaust og flekklaust lamb. ²⁰ Hann var að sönnu fyrirfram vígður fyrir grundvöllun heimsins, en var opinberaður á þessum síðustu tímum fyrir yður. (1. Pétursbréf 1:18-20)

⁸ Allir sem búa á jörðinni munu tilbiðja það {dýrið}, sem nöfn þess hafa ekki verið skráð í Lífsbók lambsins sem slátrað var frá grundvöllun heimsins. (Opinberunarbókin 13:8)

Sú staðreynd að Biblían segir að lambið, sem þýðir Jesús (sbr. Jóh. 1:29, 36), hafi verið ætlað að drepa frá upphafi sýnir að Guð vissi að menn myndu syndga og hann hefur lengi haft áætlun.

Spámaðurinn Jesaja var innblásinn til að skrá þetta um vissu um áætlun Guðs:

⁸ Munið þetta og sýnið yður menn. Mundu að þér, ó afbrotamenn. ⁹ Minnstu hins fyrra forna, því að ég er Guð og enginn annar. Ég er Guð, og enginn er eins og ég, ¹⁰ boða endalokin frá upphafi, og frá fornu fari það, sem ekki er enn gert, og sagði: „ráð mitt mun standa, og ég mun gjöra allt sem ég vil.“ ¹¹ Ránfugl úr austri, maðurinn sem framkvæmir ráð mitt, úr fjarlægju landi. Sannarlega hef ég talað það; Ég mun líka koma því til skila. Ég hef ætlað mér það; Ég mun líka gera það. (Jesaja 46:8-11)

¹¹ Ráð Drottins stendur að eilífu, fyrirætlanir hjarta hans frá kyni til kyns. (Sálmur 33:11)

Áætlanir Guðs munu rætast.

Íhugaðu einnig eftirfarandi:

¹⁶ Því svo elskaði Guð heiminn að hann gaf son sinn eingetinn, til þess að hver sem á hann trúir glatist ekki heldur hafi eilíft líf. ¹⁷ **Því að Guð sendi ekki son sinn í heiminn til að dæma heiminn, heldur til þess að heimurinn yrði hólpinn fyrir hann** (Jóh 3:16-17).

Nú þegar við sjáum suma eiginleika Guðs, eins og hann er góður, er skipuleggjandi og er kærleikur: þetta ætti að hjálpa okkur að skilja hann betur og grundvallarhvatir hans um hvers vegna hann skapaði eitthvað.

Þú ert mikilvægur. Þú skiptir máli! Guð elskar þIG persónulega. Og hefur áætlun fyrir þig persónulega.

2. Hvers vegna sköpunin? Af hverju menn? Af hverju Satan? Hvað er sannleikur? Hverjir eru ekki leyndardómar hvíldar og syndar?

Ein stærsta spurningin sem heimspekingar hafa haft í gegnum aldirnar er: „Af hverju erum við hér? Annað er: "Af hverju er eitthvað?"

Grunnsvörin við þessum spurningum er að finna í orði Guðs, Biblíunni.

Þó að ýmsar hugmyndir séu uppi um uppruna alheimsins, er samdóma álit margra vísindamanna, sem og trúarbragða, um að manneskjur hafi allar átt sömu móður (þó að það séu deilur um hversu langt aftur það nær).

Mósebók

Við fáum nokkrar hugmyndir um hvers vegna Guð skapaði eitthvað í fyrstu bók Biblíunnar, almennt þekktur sem 1. Mósebók.

Mósebók sýnir ítrekað að Guð sá að það sem hann skapaði var gott (1. Mósebók 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). Og síðari Jesajabók upplýsir okkur um að Guð hafi myndað jörðina til að vera byggð (Jesaja 45:18).

Fyrsta Mósebók kennir þetta um Guð sem skapar mennina:

²⁶ Þá sagði Guð: „Vér skulum gjöra mann eftir okkar mynd, eftir líkingu okkar. Þeir skulu drottna yfir fiskum hafsins, yfir fuglum loftans og yfir nautgripum, yfir allri jörðinni og yfir öllu skriðkvikindinu sem skriður á jörðinni."

²⁷ Þannig skapaði Guð manninn eftir sinni mynd. Í mynd Guðs skapaði hann hann; karl og konu skapaði hann þau. ²⁸ Þá blessaði Guð þá, og Guð sagði við þá: „Verið frjósöm og margfaldist. fylla jörðina og leggja hana undir sig; drottna yfir fiskum hafsins, yfir fuglum loftans og yfir öllum lífverum sem hrærast á jörðinni."

²⁹ Og Guð sagði: „Sjá, ég hef gefið þér allar jurtir, sem sáð gefa, sem eru á allri jörðinni, og sérhvert tré, sem sáð gefur. Þér skal það vera til matar. ³⁰ Og öllum dýrum jarðarinnar, öllum fuglum himansins og öllu því, sem skriður á jörðinni, þar sem líf er, hef ég gefið allar grænar jurtir til fæðu“; og svo var. (1. Mósebók 1:26-30)

Guð myndaði menn eftir guðstegund, ekki eftir dýrategund. Guð er í rauninni að endurskapa sjálfan sig (Malakí 2:15). Við sjáum að mennirnir voru skapaðir í nokkuð líkamlegri mynd Guðs til að drottna yfir hlutum á jörðinni (sbr. Hebreabréfið 2:5-8), og önnur ritning sýnir að guðdómurinn er hluti af áætluninni (sbr. 1. Jóh. 3:2).).

Voru mennirnir og sköpunin slæm?

Nei. Næsta vers í 1. Mósebók segir okkur:

³¹ Þá sá Guð allt, sem hann hafði gjört, og það var mjög **gott**. Svo var kvöld og morgunn sjötti dagurinn. (1. Mósebók 1:31)

Þannig að öll endursköpunin (1. Mósebók 1:3-2:3) var mjög góð og eins og það virðist vera fyrirmæli Guðs um að leggja jörðina undir sig (1. Mósebók 1:28).

Eftir sjötta daginn hvíldi Guð:

¹ Þannig fullkomnaðist himinn og jörð og allur þeirra her. ² Og á sjöunda degi lauk Guð verki sínu, sem hann hafði unnið, og hvíldist á sjöunda degi frá öllu verki sínu, sem hann hafði unnið. ³ Þá blessaði Guð sjöunda daginn og helgaði hann, því að hann hvíldi á honum frá öllu verki sínu, sem Guð hafði skapað og gjört. (1. Mósebók 2:1-3)

Guð skapaði í raun líkamlega sköpun á sex dögum og andlegri sköpun þann sjöunda.

Guð blessar sjöunda daginn sýnir líka að hann taldi það „gott“ (í 2. Mósebók 20:8, segir hann að „hafa það heilagt“).

Guð hefur áætlun.

Hvað er maður?

Taktu einnig eftir eftirfarandi úr 1. Mósebók:

¹⁵ Þá tók Drottinn Guð manninn og setti hann í aldingarðinn Eden til að gæta og varðveita hann. (1. Mósebók 2:15)

Ástæðan fyrir því að hirða og halda garðinum var að vinna að því að bæta hann.

Gamla testamentið kennir:

⁴ Hvað er maðurinn, að þú minnst hans,
og mannsins sonur, að þú vitjar hans?
⁵Því að þú gjörðir hann litlu lægri en englunum
og krýndir hann dýrð og heiður.

⁶ Þú hefur látið hann drottna yfir verkum handa þinna.

Þú hefur lagt allt undir fætur hans,

⁷ allt sauðfé og naut,
jafnvel dýr merkurinnar,

⁸ fugla loftsins
og fiska hafsins, sem fara um slóðir hafsins. (Sálmur 8:4-8)

Mönnum var gefið yfirráð yfir jörðinni (hluti af verkum handa Guðs). Nýja testamentið eykur þetta enn frekar:

⁵ Því að englum hefur hann ekki undirgefið hinn komandi heim, sem vér tölum um. ⁶ En einn á stað vitnaði og sagði: Hvað er maðurinn, að þú minnst hans? eða mannsins son, að þú vitjar hans?

⁷ Þú gjörðir hann litlu lægri en englana. Þú krýntir hann dýrð og vegsemd og settir hann yfir verk handa þinna. ⁸ Þú lagðir alla hluti undir fætur hans. Því að með því að hann lagði allt undir sig, lét hann ekkert eftir sem ekki er undir hann lagt. En nú sjáum vér ekki enn allt lagt undir hann.

⁹ En vér sjáum Jesú, sem var gerður litlu lægri en englum vegna dauðans, krýndan dýrð og heiður; að hann af guðs náð bragði dauða hverjum manni.

¹⁰ Því að það varð hann, fyrir hvern allt er og fyrir hvern allt er, með því að leiða marga syni til dýrðar, að gjöra höfuðsmann hjálpræðis þeirra fullkominn fyrir þjáningar.

¹¹ Því að bæði sá sem helgar og þeir sem helgaðir eru eru allir af einum. Þess vegna skammast hann sín ekki fyrir að kalla þá bræður,

¹² og sagði: Ég mun kunngjóra bræðrum mínum nafn þitt, mitt í kirkjunni vil ég lofsyngja þér.

¹³ Og aftur mun ég treysta honum. Og aftur: Sjá, ég og börnin, sem Guð hefur gefið mér.

¹⁴ Þar sem börnin eiga hlut í holdi og blóði, tók hann líka sjálfur þátt í því. til þess að fyrir dauðann gæti hann tortímt þeim sem hafði vald dauðans, það er djöfulinn;

¹⁵ Og frelsa þá sem af ótta við dauðann voru alla ævi háðir ánauð.

¹⁶ Því að sannarlega tók hann ekki á sig eðli engla. en hann tók á sig niðja Abrahams.

¹⁷ Þess vegna þurfti hann í öllu að líkjast bræðrum sínum, svo að hann gæti verið miskunnsamur og trúr æðsti prestur í hlutum Guðs, til að sætta sig við syndir fólksins. (Hebreabréfið 2:5-17 , KJV)

Svo að stjórna alheiminum er hluti af áætluninni.

Samt, ein af ástæðunum fyrir því að allir hlutir eru ekki enn undir stjórn manna er eftirfarandi:

²³ Því að allir hafa syndgað og skortir Guðs dýrð, (Rómverjabréfið 3:23)

En að leysa okkur frá synd er hluti af áætluninni (sbr. Rómverjabréfið 3:24-26), svo við munum síðar geta stjórnað.

Leyndardómur manna miðað við dýr

Eru menn bara dýr, aðeins aðgreindir sem þróaðri en aðrir primatar?

Nei.

Vísindamenn hafa glímt við þetta.

En þeir sem voru fúsir til að taka við orði Guðs gætu skilið.

Menn hafa anda mannsins í sér, en dýr, þar á meðal hinir prímatar, hafa ekki sama anda. Sá veruleiki að það er andi í mönnum er kenndur í bæði Gamla og Nýja testamentinu:

⁸En andi er í mannum, og andi hins alvalda gefur honum skilning. (Jobsbók 32:8)

¹¹Því að hver maður veit hvað mannsins er nema andi mannsins sem er í honum?... (1Kor 2:11)

Veraldarmenn vilja ekki viðurkenna að það sé andi í mannum sem Guð gaf.

En það er til.

Og þessi andi mannsins er frábrugðinn þeirri gerð anda sem dýr hafa (sbr. Prédikarinn 3:21).

Árið 1978 gaf gamla alheimskirkjan Guðs út bækling eftir Herbert W. Armstrong sem ber titilinn *What Science Can't Discover About the Human Mind*. Hér eru nokkur brot úr henni:

AF HVERJU geta hinir bestu hugar ekki leyst vandamál heimsins? Vísindamenn hafa sagt: "Gefið nægilega þekkingu, og við munum leysa öll mannleg vandamál og lækna allt okkar illsku." Frá 1960 hefur þekkingarsjóður heimsins tvöfaldast. En illska mannkyns hefur líka tvöfaldast. ...

En mestu hugarfar manna hafa aldrei skilið þá guðdómlega opinberuðu ÞEKKINGU. Það er eins og Guð, skapari okkar, hafi sent okkur boðskap sinn í óbrjótanlegum leynilegum kóða.

Og mestu mannshugarnir hafa aldrei klikkað á þessum leynikóða. Nútímavísindi geta ekki skilið það. Sálfræðingar skilja ekki sjálfir hvað mannshugurinn samanstendur af. ...

Það er nánast enginn munur á lögun og byggingu milli dýraheila og mannsheila. Heili fíla, hvala og höfrunga er stærri en heili mannsins og heili simpansans er aðeins minni.

Eðlilega séð getur heilinn í mönnum verið örlítið betri, en ekki nóg til að gera lítillaga grein fyrir muninum á framleiðslunni.

Hvað getur þá skýrt hinn mikla munur? Vísindin geta ekki svarað nægilega. Sumir vísindamenn, á sviði heilarannsókna, komast að þeirri niðurstöðu að af nauðsyn þurfi að vera einhver óeðlislegur hluti í heila mannsins sem er ekki til í heila dýra. En flestir vísindamenn munu ekki viðurkenna möguleikann á tilvist hins óeðlislega.

Hvaða önnur skýring er það? Reyndar, fyrir utan mjög væga líkamlega yfirburði mannsheilans, hafa vísindi ENGA skýringu, vegna óvilja til að viðurkenna jafnvel möguleikann á hinu andlega.

Þegar maðurinn neitar að viðurkenna jafnvel tilvist eigin skapara síns, lokar hann frá huga sínum víðáttumikið haf af sönnum grunnþekkingu, staðreyndum og SKILNINGI. Þegar hann kemur

sannleikanum í stað FABLE, er hann, af öllum mönnum, FRÁBÆRUR, þó að hann segist vera vitur.
...

MAÐUR var gerður úr ryki jarðar. Hann tekur við tímabundnu mannlífi sínu úr lofti, andað inn og út um nös hans. Líf hans er í blóði (1. Mós. 9:4, 6). En lífæðin oxast með því að anda að sér lofti, jafnvel sem bensín í karburator bifreiðar. Þess vegna er andardrátturinn „lífsins andardráttur“ eins og lífið er í blóðinu.

Taktu vel eftir því að MAÐURINN, algjörlega gerður úr efni, VARÐ lifandi sál um leið og ANDARINN gaf honum tímabundið líkamlegt líf. ... SÁLIN er samsett úr efnislegu EFNI, ekki anda.

Ég hef útskýrt að heili manna er næstum eins og heili dýra. En maðurinn var skapaður í formi og lögun Guðs, til að eiga sérstakt samband við Guð - til að hafa möguleika á að fæðast inn í FJÖLSKYLDUN Guðs. Og Guð er ANDI (Jóhannes 4:24). Til að gera það mögulegt að brúa bilið - eða að gera umskipti mannkyns, sem er að öllu leyti samsett úr EFNI, yfir í ANDA verur í Guðs ríki, þá að vera alfarið samsettur af anda, og á sama tíma að gefa MÖNNNUM huga eins og Guðs - Guð setti anda í hvern mann.

Í Jobsbók 32:8 lesum við: „Andi er í manningum, og innblástur hins Almáttka veitir þeim skilning.

Þetta er mikill SANNLEIKI, sem mjög fáir skilja.

Ég kalla þennan anda MANNLEGA andann, því hann er í hverjum manni, jafnvel þó hann sé ANDAKJARNI en ekki efni. Það er EKKI andapersóna eða vera. Það er ekki MAÐURINN, heldur andlegur kjarni í manningum. Það er EKKI sál - hinn líkamlegi maður er sál. Mannsandinn miðlar krafti VIÐSKIPTI til mannsheilans.

Mannsandinn sér ekki fyrir LÍFI mannsins — LÍF mannsins er í líkamlegu BLÓÐI, oxað af ANDA lífsins.

Það er þessi óeðlislegi hluti í heila mannsins sem er ekki til í heila dýra. Það er innihaldsefnið sem gerir umskipti frá mönnum til guðdómlegs mögulega, án þess að breyta efni í anda, á upprisutímanum. Það mun ég útskýra aðeins síðar.

Leyfðu mér að skýra nokkur mikilvæg atriði um þennan anda í manningum. Það er andakjarni, alveg eins og í efni er loft kjarni, og það er vatn líka. Þessi mannsandi getur ekki séð. Hinn líkamlegi HEILI sér, í gegnum augun. Mannsandinn í manneskju heyrir ekki. Heilinn heyrir í gegnum eyrun. Þessi mannsandi getur ekki hugsað.

Heilinn hugsar - þó að andinn veiti kraft til að hugsa, en dýraheila án slíks anda getur það ekki, nema á einfaldasta hátt. . .

Rétt eins og ekkert heimskt dýr getur vitað það sem mannsins þekkir, gæti maðurinn ekki heldur, með heilanum einum, nema með anda mannsins - mannsandans - sem er í manningum. Þannig getur líka, á sama hátt, jafnvel maður ekki vitað - skilið - það sem Guðs er, nema eða þar til hann meðtekur annan anda - Heilagan Anda Guðs.

Sagt enn á annan hátt, allir menn hafa frá fæðingu anda sem kallast „andi mannsins“ sem er Í ÞEIM. Taktu vel eftir því að þessi andi er EKKI maðurinn. Það er eitthvað Í MANNINNI. Maður gæti gleypt lítinn marmara. Það er þá eitthvað í manninum, en það er ekki maðurinn eða einhver hluti af honum sem manni. Maðurinn var gerður úr ryki jarðar - dauðlegur. Þessi mannsandi er ekki sálin. Það er eitthvað Í sálinni sem sjálft ER líkamlegi MAÐURINN.

Taktu eftir, ennfremur, vers 14: „En hinn eðlilegi maður tekur ekki við því sem anda Guðs er, því að það er heimska fyrir hann. Hann getur ekki heldur þekkt þá, því að þeir eru andlega greindir.“

Svo, frá fæðingu, gefur Guð okkur einn anda, sem ég kalla mannlegan anda vegna skorts á betra orði. Það gefur okkur MIND kraft sem er ekki í dýraHEILA. Samt takmarkast þessi HUGAkraftur við þekkingu á efnislega alheiminum. AF HVERJU? Vegna þess að þekking fer AÐEINS inn í mannshugann í gegnum líkamlegu skynfærin fimm.

En taktu eftir því að Guð hafði ekki fullkomnað sköpun mannsins við sköpun Adams og Evu. Líkamlegri sköpun var lokið. Þeir höfðu þennan „mannlega“ anda við sköpun sína. ...

HVERNIG hefur Guð ætlað að „brúa bilið“ frá líkamlegri til andlegrar samsetningar - að endurskapa sjálfan sig út frá LÍKAMLEGA MÖNNU SEM KOMA AF LÍKAMLEGA JARÐI?

Í fyrsta lagi setti Guð „mannlegan“ anda í líkamlegan mann. Það er hins vegar EKKI mannsandinn sem tekur ákvarðanir, iðrast eða byggir upp persónuna. Eins og ég hef lagt áherslu á gefur þessi andi ekki líf, getur ekki séð, heyrt, fundið eða hugsað. Það styrkir LÍKAMLEGA MANNINN, í gegnum heilann, til að gera þessa hluti. En þessi andi SKRÁ sérhverja hugsun - hvern einasta hluta þekkingar sem berast í gegnum skilningarvitin fimm og hann skráir hvaða persónu - góða eða slæma - sem þróast í mannlegu lífi.

Manneskjan MAÐURINN er bókstaflega gerður úr LEIR. Guð er eins og leirkerasmiðurinn sem mótar og mótar ker úr leir. En ef leirinn er of harður mun hann ekki beygja sig í það form og lögun sem hann vill. Ef það er of mjúkt og rakt skortir það stinnleika til að „STAY SET“ þar sem leirkerasmiðurinn beygir það.

Taktu eftir í Jesaja 64:8: „En nú ert þú faðir vor, [Eilífur]. vér erum leirinn og þú leirkerasmiður okkar; og allir erum vér verk þíns handa.“

Samt hefur Guð gefið sérhverju okkar sinn eigin huga. Ef maður NEITAR að viðurkenna Guð eða vegu Guðs — neitar að iðrast hins ranga og snúa sér til hægri, getur Guð ekki tekið hann og skapað guðlegan karakter í honum. En mannlegur LEIR verður að vera liðugur, verður að gefa eftir af fúsum vilja. Ef maðurinn stífnar upp og veitir mótsþyrnu er hann eins og leir sem er of þurr og stífur. Leirkerasmiðurinn getur ekkert gert við það. Það mun ekki gefa og beygja sig. Einnig, ef hann er svo skortur á vilja, tilgangi og ákveðni að hann mun ekki „vera kyrr“ þegar Guð mótar hann að hluta til í það sem Guð vill að hann sé - of óskhyggja, veikburða, skortir eðlisrót, mun hann þola aldrei til enda. Hann mun tapa. ...

Það hlýtur að vera réttlæti GUÐS, því okkar allra er honum eins og óhreinar tuskur. Hann innrætir stöðugt þekkingu sinni, réttlæti sínu, eðli sínu innra með okkur - EF við leitum hennar af kostgæfni og viljum hana. EN VIÐ EIGUM MJÖG MIKILVÆGAN HLUTT Í ÞAÐ. ...

Þegar við tökum á móti EIGINLEIKUM GUÐS í gegnum Heilagan Anda Guðs, æ meira og meira er Guð að endurskapa SIG í okkur.

Að lokum, í upprisunni, munum við vera eins og Guð - í stöðu þar sem við getum ekki syndgað, vegna þess að við höfum sjálf sett það þannig og snúið okkur FRÁ syndinni og höfum barist og barist GEGN syndinni og sigrast á syndinni.

TILGANGUR Guðs mun nást!

Já, tilgangi Guðs mun nást.

Hvers vegna skapaði Guð karlmenn og konur?

Í tengslum við sköpun manna, hvers vegna gerði Guð þá að karl og konu?

Jæja, augljós ástæða hefði að gera með æxlun eins og Guð sagði fyrsta manningnum og konunni:

²⁸Verið frjósöm og margfaldast; fylltu jörðina... (1. Mósebók 1:28).

Biblían gefur nokkuð sérstaka tengda ástæðu:

¹⁴ ... Milli þín og eiginkonu æsku þinnar ... hún er félagi þinn og kona þín samkvæmt sáttmála. ¹⁵ En gerði hann þá ekki að einum, með leifar af andanum? Og hvers vegna einn? Hann leitar guðrækinna afkvæma... (Malakí 2:14bd-15)

Guð skapaði karla og konur svo að þau gætu verið eitt og að lokum getið af sér guðrækið afkvæmi (til guðdóms).

Jesús kenndi:

⁴ Og hann svaraði og sagði við þá: "Hafið þér ekki lesið, að hann, sem skapaði þá í upphafi, „gerði þá karl og konu," ⁵ og sagði: "Þess vegna skal maður yfirgefa föður sinn og móður og bindast konu hans, og þau tvö skulu verða eitt hold"? ⁶ Þeir eru því ekki lengur tveir heldur eitt hold. Þess vegna, það sem Guð hefur tengt saman, láti maðurinn ekki skilja." (Matteus 19:4-6)

Páll postuli skrifaði í tengslum við þetta: „Þetta er mikill leyndardómur, en ég tala um Krist og söfnuðinn“ (Efesusbréfið 5:32).

Að auki hjálpar það okkur að skilja betur sambandið milli föðurins og sonarins, þegar þeir tveir verða einn rétt (Jóhannes 17:20-23).

Hjónabandssambandið hjálpar til við að mynda sambandið milli föðurins og sonarins (sem Biblían tilgreinir báða sem Guð, td Kólossubréfið 2:2, sem er ráðgáta fyrir flesta) sem og hvað verður um siðtrúaða menn eftir upprisuna (sem Biblían kallar líka leyndardóm, td 1 Korintubréf 15:51-54).

Páll postuli ræddi kærleikann og gaf nokkrar aðrar andlegar lexíur sem tengjast hjúskaparástandinu:

⁴... áminnið ungar konur að elska eiginmenn sína, að elska börn sín (Títus 2:4).

²² Konur, undirgefið eigin mönnum yðar, eins og Drottni. ²³ Því að maðurinn er höfuð konunnar, eins og Kristur er höfuð safnaðarins. og hann er frelsari líkamans. ²⁴ Þess vegna, eins og söfnuðurinn er Kristi undirgefinn, þannig skulu konur vera eigin mönnum sínum í öllu.

²⁵ Eiginmenn, elskið konur yðar, eins og Kristur elskaði söfnuðinn og gaf sjálfan sig fyrir hana, ²⁶ til þess að hann gæti helgað hana og hreinsað hana með vatnspvotti með orði, ²⁷ til þess að hann gæti framselt hana sjálfum sér dýrlegan söfnuð, ekki hafa blett eða hrukku eða eitthvað slíkt, en að hún sé heilög og lýtalaus. (Efesusbréfið 5:22-27)

Önnur ástæða til að búa til karla og konur var að gera það mögulegt, þó með líkamlegum aðgreiningum í þessu lífi, fyrir þör að vegsamast ásamt Jesú (Rómverjabréfið 8:16-17). Að vinna saman (1. Mósebók 1:28; Prédikarinn 4:9-12) og jafnvel þjást saman í þessu lífi var líka hluti af áætluninni (Rómverjabréfið 8:16-17) fyrir karl- og kvenkyns þör.

Við skulum líka sjá nokkra lærdóma úr sögunni:

³⁰ Fyrir trú féllu múrar Jeríkó eftir að þeir voru umkringdir í sjö daga. ³¹ Fyrir trú fórst skækjan Rahab ekki ásamt þeim sem ekki trúðu, þegar hún hafði tekið á móti njósnaunum með friði. ³² Og hvað á ég að segja meira? Því að tíminn myndi bregðast mér að segja frá Gídeon og Barak og Samson og Jefta, einnig um Davíð og Samúel og spámennina: ³³ sem fyrir trú lögðu undir sig ríki, unnu réttlæti, öðluðust fyrirheit, stöðvuðu munninn ljóna, ³⁴ slöktu ofbeldi eldur, komst undan sverðseggnum, af veikleika varð sterkur, varð hraustur í bardaga, sneri á flótta herir geimveranna. ³⁵ Konur fengu látna sína reista til lífsins á ný. Aðrir voru pyntaðir, þáðu ekki frelsun, til að þeir gætu fengið betri upprisu. ³⁶ Enn aðrir voru dæmdir fyrir háðsglósur og plástur, já, og fjötra og fangelsun. ³⁷ Þeir voru grýttir, þeir sagaðir í tvennt, freistaðir, drepnir með sverði. Þeir ráfuðust um í sauðskinni og geitaskinni, snauðir, þjáðir, þjáðir, ³⁸ þeirra var heimurinn ekki verðugur. Þeir ráfuðu um eyðimörk og fjöll, í holum og hellum jarðarinnar. ³⁹ Og allir þessir, sem öðluðust góðan vitnisburð fyrir trú, fengu ekki fyrirheitið, ⁴⁰ Guð hafði gefið oss eitthvað betra, svo að þeir yrðu ekki **fullkomnir** án okkar. (Hebreabréfið 11:30-40)

Bæði karlar og konur höfðu trú og voru erfingjar loforðanna — jafnt. Og bæði karlar og konur eiga að vera fullkomin. Og þetta verður betra fyrir okkur.

Í hvaða tilgangi?

Að gefa ást á einstakan hátt um alla eilífð.

Eins og Páll postuli skrifaði til kristinna manna (en ekki bara hjóna):

¹² Og Drottinn láti yður **fjölga og ríkulega í kærleika hver til annars og til allra ...** (1 Þessaloníkubréf 3:12)

Hvort sem það er karl eða kona, er mönnum ætlað að gefa ást. Aukin ást til allra mun gera eilífðina betri.

Hvað varð um menn?

Þegar Guð skapaði menn fyrst, blessaði hann þá (1. Mósebók 1:28). Hann sagði líka að allt sem hann skapaði (þar á meðal menn) væri „mjög gott“ (1. Mósebók 1:31).

Taktu ennfremur eftir því að Biblían kennir sérstaklega:

²⁹ ... að Guð skapaði manninn réttlátan, en þeir hafa leitað eftir mörgum ráðum. (Prédikarinn 7:29)

Í aldingarðinum Eden gaf Guð fyrstu sönnu mönnunum – Adam og Evu (1. Mósebók 3:20) – allt sem þeir þurftu.

Þeir höfðu hreint og notalegt umhverfi, mat og eitthvað að gera (1. Mósebók 2:8-24). Þeir lifðu í grundvallaratriðum eftir sannleikanum.

En það er líka óséður andaheimur sem er flestum hulin ráðgáta. Það er óséð ríki sem inniheldur engla. Biblían sýnir að áður en menn voru skapaðir gerði þriðjungur engla uppreisn og fylgdi andstæðingi sem nú er þekktur sem Satan (Opinberunarbókin 12:4).

Með tímanum birtist Satan (sbr. Opinberunarbókin 12:9) sem höggormur. Síðan sagði hann Evu að Guð væri að halda aftur af þeim (1. Mósebók 3:1,4-5).

Snákurinn blekkti Evu með list sinni (2Kor 11:3). Satan sagði Evu að trúá ekki orði Guðs (1. Mósebók 3:2-4). Hann höfðaði til persónulegrar girndar og hégóma Evu og hún kaus að óhlýðnast Guði og hlusta á Satan í staðinn (1. Mósebók 3:6a). Maður hennar Adam var þar með Evu og ákvað að hann skyldi syndga og vera með henni (1. Mósebók 3:6b).

Vangaveltur innskot: Langlífi manna

Eftir fyrstu fimm kaflana í Mósebók, þar sem við sjáum fólk lifa yfir 900 ár.

Svo hvers vegna lifðu snemma fólk eins og Adam og Nói svona lengi?

Gyðingur sagnfræðingur Jósefus hélt því fram að þetta væri að hluta til vegna þess að Guð hefði matinn „hæfari“ handa þeim sem og að gefa þeim tíma til að þróa fyrstu tækni (Fornbók 1, 3:9).

Svo virðist sem ástæðan fyrir því að Guð leyfði fólki að lifa lengra líf áður var sú að það gæti betur séð afleiðingar syndar og að lifa aðskildu frá vegum Guðs. Þá væru áhrif mengunar, til dæmis, ekki eins augljós og þau eru á 21. öldinni. Ennfremur hefði lengri líftími hjálpað þeim að sjá betur samfélagsleg vandamál og önnur vandamál sem menn voru að lenda í.

Þeir myndu sjá að menn voru EKKI að gera heiminn betri. Þess vegna, eftir að þeir munu rísa upp (Opinberunarbókin 20:11-12), ættu þeir betur að átta sig á villunum í því að fara ekki á veg Guðs.

Síðari kynslóðir hefðu séð flóðið mikla (það er í sögulegum heimildum margra samfélaga) auk þess að sjá meira af neikvæðum áhrifum þess að mannkynið fylgir leiðsögn Satans, öfugt við að lifa í sannleika Guðs.

Guð ákvað að það væri betra fyrir seinni kynslóðir að lifa styttri líf, almennt séð, og þjást í styttri tíma. Áætlun Guðs er að lágmarka þjáningar (sbr. Harmljóðin 3:33).

Leyndardómur Satans og djöfla hans

En það var ekki bara Eva sem var svikin. Nýja testamentið segir „sá forna höggormur“ er „kallaður djöfull og Satan, sem afvegaleiðir allan heiminn“ (Opinberunarbókin 12:9).

Jesús kenndi að Satan væri lygari og faðir (upphafi) lyga (Jóhannes 8:44).

Upphaflega var Satan þekktur sem Lúsifer (Jesaja 14:12), sem þýðir „ljósberi“. Hann var „kerúb“ (Esekíel 28:14). Kerúb er vængjuð englavera sem hefur meðal annars hlutverk þess að vera í náðarsæti Guðs (2. Mósebók 25:18-20; Esekíel 28:14,16).

Lucifer var skapaður sem í grundvallaratriðum fullkomin (sbr. Esekíel 28:15) og aðlaðandi vera (sbr. Esekíel 28:17). En sú fullkomnun entist ekki (Esekíel 28:15).

Guð skapaði Lúsifer og englana, en í vissum skilningi var sköpun þeirra ekki fullkomin fyrr en karakter myndaðist í þeim. Nú getur Guð ekki sett persónu samstundis í einn – ef hann gerði það, þá væri hann í rauninni að búa til einhverja tegund af „tölvustýrðum“ vélmenni. Þetta á jafnt við um andaverur sem manneskjur.

Ef Guð skapaði réttláta persónu samstundis með fiat, þá væri engin persóna til, því persóna er sú hæfileiki sérstakrar veru, einstaklingsins, til að komast að eigin þekkingu á sannleikanum og búa til sína eigin. ákvörðun og vilja til að fylgja réttu í stað rangs. Og einstaklingurinn sem skapaður er verður að taka þá ákvörðun. Með öðrum orðum, einstaklingurinn, maður eða engill, á hlut í eigin sköpun.

Þetta er flestum hulin ráðgáta þar sem fáir hafa gert sér fulla grein fyrir þessu.

Vinsamlegast skildu að Biblían sýnir að, löngu fyrir atvikið í aldingarðinum Eden, var Satan „fullkominn á vegum sínum“ (Esekíel 28:11-15a), en síðan féll hann fyrir stolti og ranglæti og var varpað niður til jörðinni (Esekíel 28:15b-17; Jesaja 14:12-14). Hann varð andstæðingur Guðs (Satan þýðir andstæðingur), í stað þess að byggja réttlátan karakter.

Uppreisn hans var ein ástæða þess að eftir upphaflega sköpun 1. Mósebók 1:1, varð glundroði og jörðin varð „auðn“ (ISV, GNB) í 1. Mósebók 1:2. Svo fór Guð að „endurnýja yfirborð jarðar“ (Sálmur 104:30), sem fól í sér að búa til hluti sem hann gerði við „endursköpunina“ (1. Mósebók 1:3-31; 2:1-3).

Hvers vegna skiptir eitthvað af því máli?

Jæja, endurnýjunin („endursköpunin“) sýnir að Guð getur lagað það sem djöfullinn getur eyðilagt. Ritningin sýnir að Guð hefur áætlun um að gera það í framtíðinni (td Post 3:19-21; Jesaja 35:1-2).

Íhugaðu enn frekar að Biblían kennir að Lúsifer hafi verið „innsigli fullkomnunar, fullur visku og fullkominn að fegurð“ (Esekíel 28:12).

Sem englavera þurfti Lúsifer ekki líkamlega næringu.

Lúsifer átti allt.

Samt syndgaði hann (eins og sumir aðrir englar gerðu samkvæmt 2. Pétursbréfi 2:4) og dró þriðjung englanna með sér til jarðar (Opinberunarbókin 12:4) (englar eiga síðar að vera dæmdir af fólki Guðs samkvæmt 1. Korintubrési 6: 3).

Lúsifer og uppreisn hans sýndu að jafnvel verur sem „áttu allt“ geta gert uppreisn til að reyna að gera illt verra. Og síðar sannfærði hann fyrstu mennina sem „áttu allt“ til að gera líka uppreisn gegn Guði (1. Mósebók 3:1-6).

Þess vegna hjálpar þetta að sýna að ef Guð gæfi mönnum allt sem þeir þurfa, svo að engin fátækt væri til staðar, að án guðlegs eðlis myndi fólk samt valda sjálfu sér og öðrum vandamálum.

Hvers vegna leyfir Guð Satan að blekkja ?

Kom uppreisn Satans í veg fyrir áætlun Guðs?

Nei.

En sýnir Biblían ekki að Satan, „höfðingi krafta loftsins“ (Efesusbréfið 2:2), útvarpar eigingjarnan og óhlýðinn boðskap sinn? Hefur djöfullinn ekki „blindað“ huga flests mannkyns sem „guð þessarar aldar“ (2. Korintubrési 4:4)?

Já og já.

Kennir Biblían ekki að Satan djöfullinn „villi allan heiminn“ (Opinberunarbókin 12:9)?

Já.

Jæja, hvers vegna leyfði Guð Satan og djöfla hans að koma til að blekkja fólk og valda öðrum vandamálum á jörðinni?

Það eru nokkrar ástæður.

Páll postuli kallaði tíma okkar „þessa núverandi vondu öld“ (Galatabréfið 1:4), sem gefur til kynna betri öld sem koma skal.

En hvers vegna er Satan leyft að hafa eitthvað af valdi sínu á okkar öld þar sem hann hafði áður hafnað Guði?

Áhrif Satans hjálpa okkur að læra lexíur og byggja oft upp karakter, hraðar en ef hann væri ekki til staðar. Hraðari, svo við getum sigrast á og byggt upp réttlátan karakter með því að standast og fljótt séð ávexti þess að fara ranga leið. Í hvert skipti sem þú stendur gegn synd verður þú andlega sterkari.

Þó erfitt sé stundum, leiðir þessi hröðun til minni heildarþjáningar.

Við skulum íhuga nokkur atriði sem hjálpa til við að sýna þetta.

Lítum á kolefni, eins og stykki af kolum. Hann getur brotnað í sundur tiltölulega auðveldlega, en þegar hann er undir miklum þrýstingi getur hann breyst í demant—sem er meðal hörðustu náttúruafna. Þannig að hinir veiku verða sterkir með þrýstingi. Biblían kennir að kristnir menn, þó þeir séu veikir í heiminum (1. Korintubríf 1:26-29), eigi að vera hreinir eins og hreinsað gull, silfur eða gimsteinar samkvæmt 1. Korintubrési 3:12.

Næst skaltu ímynda þér að þú viljir sigrast á þungum hlut sem þú getur ekki lyft. Þú gætir horft á þunga hlutinn, en það mun ekki hreyfa hann. Þú gætir beygt handleggina í tuttugu mínútur eða svo á dag og það gæti gert handleggina aðeins sterkari - en ekki of mikið - eða kannski myndi það taka ár og ár að skipta einhverju máli.

Eða þú gætir æft með þungum lóðum sem þú gætir höndlað. Það væri erfiðara að lyfta þeim en einfaldlega að lyfta handleggjunum.

Hins vegar, að lyfta lóðum myndi ekki aðeins gera handleggina sterkari en einfaldlega að beygja þá, þessi tegund af æfingum myndi einnig gera þann tíma sem þarf til að fá handleggina nógu sterka til að sigrast á hlutnum mun styttri.

Íhugaðu nú að:

Árið 1962 birtu Victor og Mildred Goertzel afhjúpanði rannsókn á 413 „frægu og einstaklega hæfileikaríku fólki“ sem kallast Cradles of Eminence. Þeir eyddu árum í að reyna að skilja hvað olli slíkum mikilleika, hvaða rauði þráður gæti runnið í gegnum líf þessa framúrskarandi fólks.

Það sem kom á óvart var sú staðreynd að nánast allir, 392, þurftu að yfirstíga mjög erfiðar hindranir til að verða eins og þeir voru. (Holy Sweat, Tim Hansel, 1987, Word Books Publisher, bls. 134)

Hvað hafa þessi dæmi að gera með hvers vegna það er til djöfull?

Að leyfa djöflinum að reyna að freista mannkyns flýtir í rauninni fyrir því ferli að geta sigrast á eigin göllum og þróað réttlátan karakter með hjálp Guðs (Filippíbréfið 4:13; Jakobsbréfið 4:7). Lokaniðurstaðan er sú að fólk mun geta sigrast á hraðar og með sem minnstri þjáningu (sbr. Harmljóðanna 3:33; 1. Pétursbréf 4:12-13 ; 3. Jóh. 2).

Og ef Guð er að kalla þig á þessari öld, mun hann ekki leyfa þér að freista Satans eða ýmsar girndir umfram það sem þú getur ráðið við (1Kor 10:13).

Að standast Satan og ýmsar freistingar gerir þig andlega sterkari (Jakobsbréfið 1:12, 4:7) og mun hjálpa þér að geta hjálpað öðrum í framtíðinni (sbr. 1. Jóh. 4:21). Satan vill ekki að þú trúir sannleika orðs Guðs.

Leyndardómur sannleikans

The *Cambridge Dictionary* skilgreinir „sannleikann“ sem hér segir:

sannleikurinn raunverulegar staðreyndir um aðstæður, atburði eða manneskju:

Sannleikurinn er eitthvað sem er virkilega nákvæmt. Samt hafa heimspekingar, almenningur og leiðtogar lengi velt fyrir sér sannleikanum.

Svo, við skulum taka eftir því hvernig *Cambridge Dictionary* skilgreinir „formlegan“ sannleika:

staðreynd eða meginregla sem flestir telja að sé sönn:

En ofangreint er vissulega ekki alltaf rétt. Og margir hafa fyrir löngu áttað sig á því. Samt telja margir „formlegan“ sannleika veruleika og samþykkja ekki algildi eins og raunverulegan sannleika. En skoðanir, einstaklingsbundnar eða sameiginlegar, eru oft ekki sannar. Biblían varar við þeim sem ráðleggja mönnum í staðinn, sannarlega, Guðs (Jesaja 30:1; 65:12b). Syndin er þáttur (sbr. Jesaja 59:2a).

Þegar rómverski höfðinginn Pontíus Pílatus talaði við Jesú spurði hann um sannleikann:

³⁷ Þá sagði Pílatus við hann: "Ert þú þá konungur?"

Jesús svaraði: „Þú segir rétt að ég sé konungur. Af þessum sökum er ég fæddur, og vegna þessa er ég kominn í heiminn, til þess að bera sannleikanum vitni. Hver sem er af sannleikanum, heyrir rödd mína.“

³⁸ Pílatus sagði við hann: "Hvað er sannleikur?" Og er hann hafði þetta sagt, gekk hann aftur út til Gyðinga og sagði við þá: "Ég finn enga sök hjá honum." (Jóhannes 18:37-38)

Pílatus hafði greinilega heyrt mörg rök um sannleikann og komst að þeirri niðurstöðu að enginn gæti skilgreint hann almennilega.

Þó að Jesús hafi ekki svarað síðustu spurningu Pílatusar, lítur út fyrir að Pílatus hafi farið út og ekki búist við svari. En Jesús sagði að þeir sem væru sannleikans myndu heyra hann.

Skömmu áður en hann hitti Pílatus skráði Jóhannes að Jesús sagði hver sannleikurinn væri:

¹⁷ Helgið þá í sannleika þínum. Orð þitt er sannleikur. (Jóhannes 17:17)

Biblían kennir líka að Guð getur ekki logið (Hebreabréfið 6:18, Títus 1:2).

Þess vegna má draga þá ályktun að allt sem Guð segir sé sannleikurinn.

Nú verður þetta talið hringlaga rökhugsun, sérstaklega fyrir þá sem viðurkenna Biblíuna sem sanna. Hins vegar, þegar þú hefur sannað að það sé til Guð og að orð hans sé satt (og við höfum bækur eins og *Er tilvist Guðs rökrétt* og *sönnun þess að Jesús er Messías* sem gera það), þá er rökrétt að álykta að orð Guðs er staðallinn til að meta hvað er satt.

Lygi er eitthvað sem er andstætt sannleikanum. Því eitthvað í átökum með upprunalegu innblásnu orði Guðs er ekki satt, sama hversu margir segjast trúá því.

Margir telja að þeir ættu að „láta samvisku sína leiðbeina sér“. En án anda Guðs getur holdlegur hugur ekki greint sannleikann eins og hann ætti að gera (1Kor 2:14) þar sem hjartað getur verið illt í örvæntingu (Jeremía 17:9).

Íhugaðu líka að Jesús sagði:

⁴ ... „Ritað er: ‚Eigi lifir maðurinn á einu saman brauði, heldur af hverju orði, sem fram gengur af Guðs munni.‘“ (Matt 4:4)

Menn framleiða brauð úr því sem Guð skapaði. En raunverulega leiðin til að lifa er með því að fylgja orði Guðs.

Páll postuli skrifaði:

¹³ Þess vegna þökkum vér líka Guði án afláts, því að þegar þér tókuð á móti orði Guðs, sem þú heyrðir frá okkur, tókuð þér það ekki sem orði manna, heldur eins og það er í sannleika, orði Guðs, sem og verk í þér sem trúir. ¹⁴ Því að þér, bræður, urðuð eftirbreytendur söfnuða Guðs, sem eru í Júdeu í Kristi Jesú. (1 Þessaloníkubríf 2:13-14a).

⁷ ... orð sannleikans, (2Kor 6:7)

¹³ Á hann treystir þú líka, eftir að þú heyrðir orð sannleikans, fagnaðarerindi hjálpræðis þíns. (Efesusbréfið 1:13)

⁵ ... vonina, sem yður er gefin á himnum, sem þér hafið áður heyrt um í orði sannleika fagnaðarerindisins, (Kólossubrésið 1:5)

Sannleikurinn er flestum ráðgáta vegna þess að flestir treysta ekki að fullu hinu sanna orði Guðs (sbr. Kólossubrésið 1:5,-6,25 -27 ; 1 Þessaloníkubríf 2:13) né skilja mikið af fagnaðarerindinu um fagnaðarerindið. hjálpræðisins. Flestir treysta á aðra menn, sem sjálfir hafa verið blekkir af Satan (Opinberunarbókin 12:9). Jesús sagði:

⁸ Þetta fólk nálgast mig með munni sínum og heiðrar mig með vörum sínum, en hjarta þeirra er fjarri mér. ⁹ Og til einskis tilbiðja þeir mig, og kenna boðorð manna sem kenningar. (Matteus 15:8-9)

Að treysta meira á aðra menn en orð Guðs leiðir til hégómlegrar tilbeiðslu og leiðir fólk frá sannleikanum.

Samt er hægt að vita sannleikann.

Jóhannes postuli skrifaði:

³¹ Þá sagði Jesús við þá Gyðinga sem trúðu honum: „Ef þér eruð stöðugir í orði mínu, eruð þér sannarlega lærisveinar mínir. ³² Og þú munt þekkja sannleikann, og sannleikurinn mun gera þig frjálstan.“ (Jóhannes 8:31-32)

⁴⁶ ... Og ef ég segi sannleikann, hvers vegna trúið þér mér þá ekki? ⁴⁷ Sá, sem er af Guði, heyrir orð Guðs. Þess vegna heyrið þér ekki, af því að þú ert ekki frá Guði. (Jóhannes 8:46-47)

³⁷ ... Ég er kominn í heiminn til þess að bera sannleikanum vitni. Hver sem er sannleikans, heyrir rödd mína (Jóhannes 18:37).

⁶ Ef vér segjum að vér höfum samfélag við hann og göngum í myrkri, þá ljúgum vér og iðkum ekki sannleikann. ⁷ En ef vér göngum í ljósinu eins og hann er í ljósinu, þá höfum vér samfélag hver við annan, og blóð Jesú Krists, sonar hans, hreinsar oss af allri synd. (1. Jóhannesarbréf 1: 6-7)

⁴ Sá sem segir: "Ég þekki hann," og heldur ekki boðorð hans, er lygari og sannleikurinn er ekki í honum. ⁵ En hver sem heldur orð hans, sannarlega er kærleikur Guðs fullkominn í honum. Af þessu vitum við að við erum í honum. ⁶ Sá sem segist vera stöðugur í honum, á líka sjálfur að ganga eins og hann gekk. (1. Jóhannesarbréf 2:4-6)

¹⁸ Börnin mín, elskum ekki með orði eða tungu, heldur í verki og sannleika. ¹⁹ Og af þessu vitum við að við erum sannleikans og munum fullvissa hjörtu okkar frammi fyrir honum. (1. Jóhannesarbréf 3:18-19)

³ Því að ég fagnaði mjög þegar bræður komu og báru vitni um sannleikann sem er í yður, eins og þú breytir í sannleikanum. ⁴ Ég hef ekki meiri gleði en að heyra að börn mín ganga í sannleika. (3. Jóhannesarbréf 3-4)

Þrátt fyrir það sem Biblían segir eru tengslin milli þess að sannleikurinn sé orð Guðs og að þeir sem hlýða Guði skilji betur skilið fyrir marga hulin ráðgáta.

Jóhann skrifaði einnig eftirfarandi:

3 ... Réttlátir og sannir eru vegir þínir, konungur hinna heilögu! (Opinberunarbókin 15:3)

Að ganga á vegum Guðs hjálpar okkur að skilja sannleikann betur þegar við lifum eftir sannleikanum.

Sem kristnir menn, helgaðir af orði Guðs (Jóhannes 17:17), eigum við að „deila orði sannleikans á réttan hátt“ (2. Tímóteusarbréf 2:15), en forðast „veraldlegt og tómmt þvaður, því það mun leiða til frekari guðleysi“ (2. Tímóteusarbréf 2:16, NASB). Þess vegna forðumst við málamiðlanir við trúarbrögð heimsins.

En hvað ef vísindin stangast á við Biblíuna, eins og margir spekingar halda fram?

Jæja, „veri Guð sannur en sérhver maður lygari“ (Rómverjabréfið 3:4). Trúðu orði Guðs.

Jafnvel aftur á tímum Nýja testamentisins voru þeir sem kölluðu villur „vísindi“. Tilkynning:

²⁰ Ó Tímóteus, varðveittu það sem er bundið trausti þínu, forðast óhreinar og hégómlegar þulur og andstöður vísinda sem ranglega eru kallaðar:

²¹ sem sumir, sem játa, hafa rangt fyrir sér í trúnni. (1. Tímóteusarbréf 6:20-21, KJV)

Svo hafa verið þeir sem fullyrtu Krist sem hafa verið afvegaleiddir af vitsmunalegum leiðtogum sem voru andsnúnir sannleikanum.

Jóhannes postuli var innblásinn til að skrifa:

²⁶ Þetta hef ég skrifað yður um þá, sem reyna að blekkja yður. (1. Jóhannesarbréf 2:26)

Ýmsir vísindamenn hafa verið blekkjandi og/eða haldið að þeir hafi staðreyndir sem voru ósammála orði Guðs. Ekki falla fyrir rangfærslum þeirra.

Það er Guð (fyrir frekari upplýsingar, skoðaðu ókeypis bókina, á netinu á ccog.org sem heitir: *Er tilvist Guðs rökrétt?*) og hægt er að treysta á orð hans fyrir sannleikann. Biblían varar við því að „[b] að er sá maður sem treystir á manninn“ (Jeremía 17:5).

Páll postuli skrifaði Tímóteusi eftirfarandi um nokkra sem voru:

⁷ alltaf að læra og aldrei getað komist til þekkingar á sannleikanum. ⁸ En eins og Jannes og Jambres stóðu gegn Móse, þannig standast þessir sannleikann: Menn með spilltir huga, óánægðir í trúnni. ^{9en lengra} munu **þeir ekki þróast, því að heimskja þeirra mun verða öllum ljós**, (2. Tímóteusarbréf 3:7-9)

Margir segjast alltaf læra og hafa áhuga á sannleikanum, en samt standa flestir gegn hinum raunverulega sannleika.

Spáð var að sannleikurinn yrði af skornum skammti á lokatímum:

¹² Já, og allir sem vilja lifa guðrækilega í Kristi Jesú munu verða fyrir ofsóknum. ¹³ En vondir menn og svikarar munu verða verri og verri, blekkandi og blektir. ¹⁴ En halda áfram í því sem þú hefur lært og verið viss um, vitandi af hverjum þú hefur lært *það*, (2. Tímóteusarbréf 3:12-14)

Ef þú færð nóg af „sannleikakærleikanum“ (2. Þessaloníkubríf 2:10) og bregst við því, geturðu verið hlíft við komandi miklu svikum (2. Þessaloníkubríf 2:7-12) og verið hlíft frá hræðileg „prófúarstund“ sem er að koma um alla jörðina (Opinberunarbókin 3:7-10).

Mystery of Rest

Þó svo að það líti ekki út fyrir að hvíld væri ráðgáta, hefur hún reynst svo fyrir marga.

Biblían sýnir að Guð blessaði sjöunda daginn (1. Mósebók 2:2-3). Biblían kennir ekki að Guð hafi blessað einhvern annan dag eftir mannlegum vali. Fólk á að „hlýða Guði fremur en mönnum“ (Postulasagan 5:29).

Guð gaf mönnum vikulegt líkamlegt hlé. Og hann gerir ráðstafanir svo menn geti haldið það (sbr. 2. Mósebók 16:5; 3. Mósebók 25:18-22).

Margir eru hissa á því að átta sig á því að til lengri tíma litið geta þeir náð meira af sér með því að vinna sex daga í stað sjö. En það er satt.

Og vegna þess að fólk skilur ekki ritningarnar er þetta ráðgáta fyrir flesta.

Guð hvatti Esekíel spámanni til að skrifa:

²⁶ Prestar hennar hafa brotið lögmál mitt og vanhelgað helgidóma mína. Þeir hafa ekki gert greinarmun á heilögu og óheilögu, og þeir hafa ekki gert greinarmun á óhreinum og hreinum. Og þeir hafa hulið augu sín fyrir hvíldardögum mínum, svo að ég vanhelgaði mig meðal þeirra. (Esekíel 22:26)

Margir trúarleiðtogar brjóta lög Guðs og þeir hafa falið augu sín sem tengjast hvíldardögum. Hvíldardagarnir *mínir* eru tilvísun í hinn vikulega hvíldardag og hina árlegu hvíldardaga sem einnig eru þekktir sem heilagir dagar Guðs. Hvíldardagarnir eru tími líkamlegrar hvíldar/endurreisnar og andlegrar endurnýjunar.

Sjö daga vikumyndirnar sem rétt eins og Guð gaf mönnum sex daga til að vinna verk sín og hvíla á þeim sjöunda, sem Guð gaf mannkyninu sex 'eitt þúsund ára daga' (sbr. Sálms 90:4; 2. Pétursbréf 3:8) vinna verk mannkyns, en síðan að lifa á 'sjöunda þúsund ára degi' í þúsund ára ríkinu (sbr. Opinberunarbókin 20:4-6).

6.000/7.000 ára áætlunin passar vel við kenningar Nýja testamentisins um að vera á „síðustu dögum“ (Postulasagan 2:14-17) sem hófst eigi síðar en þegar Jesús var að ljúka jarðneskri þjónustu sinni (Hebreabréfið 1:1-2). Síðustu tveir dagar sex þúsund ára yrðu síðustu dagar þessarar tegundar viku.

Gyðingahefð kennir að þessi 6.000 ára hugmynd hafi fyrst verið kennd í skóla Elía spámanns (Babýlonska Talmud: Sanhedrin 97a).

Seint á annarri og fyrri þriðju öld voru grísk-rómverskir dýrlingar og biskupar eins og Írenaeus (Irenaeus. *Adversus haereses*, Book V, Chapter 28:2-3; 29:2) og Hippolytus (Hippolytus. Á Hexaëmeron, eða sex daga verk) skildu einnig og kenndu 6.000-7.000 árin auk þess sem þeir greindu frá því að vikulegur hvíldardagur sýndi þúsund ára hvíldina (sjöunda af þúsund árum).

En eftir uppgang Konstantínusar keisara á 4. öld hættu margir aðrir að kenna þetta. Meira um fyrstu viðhorf er að finna í ókeypis bókinni, sem er aðgengileg á netinu á ccog.org, sem heitir *Beliefs of the Original Catholic Church*.

Þrátt fyrir að grísk-rómversk katólikkar hafi ekki lengur kennt 6000 ára kenninguna opinberlega, hefur Guð leyft djöflinum og mannkyninu á þessum 6.000 ára aldri að velja að fara ranga leið til að lágmarka algera þjáningu og vera hluti af ferlinu til að fullkomna alla menn sem mun hlusta á hann - annað hvort á þessari öld eða komandi öld.

Af hverju 6.000 ár?

Svo virðist sem Guð hafi komist að þeirri niðurstöðu að þetta væri nægur tími fyrir menn til að prófa marga mismunandi lífshætti sem þeir héldu að væru bestir – og margar kynslóðir síðan Adam og Eva hafa fengið það tækifæri. Þannig að í þúsundir ára myndu menn síðar geta betur séð að staðhæfingarnar í Orðskviðunum 14:12 og 16:25, „Það er vegur sem manni sýnist réttur, en endir hans er vegur dauðans,“ eru rétt.

Guð vissi að þessi heimur mun verða svo slæmur undir lok þessara 6.000 ára, að „nema þeir dagar yrðu styttir, myndi ekkert hold hólpíð verða“ (Matteus 24:22).

Eftir 6.000 árin mun Jesús koma aftur, hinir heilögu verða reistir upp, lífi á jörðinni verður bjargað og þúsund ára hluti Guðsríkis verður stofnsettur (sbr. Opinberunarbókin 20:4-6)

Og þetta virðist hafa verið ráðgáta fyrir flesta.

Taktu eftir einhverju sem Jesaja var innblásinn til að skrifa:

¹¹ Því að með stamandi vörum og annarri tungu mun hann tala til þessa fólks, ¹² Við hvern hann sagði: "Þetta er hvíldin, sem þú getur látið hina þreytu hvílast með," og: "Þetta er hressingin." Samt vildu þeir ekki heyra. (Jesaja 28:11-12)

Guð lofar hvíld, en vegna „stamandi vörum og annarri tungu“ — rangra kennslu og þýðingarmála — þiggja flestir ekki þá hressandi hvíld sem Guð hefur veitt í hverri viku.

Í Hebreabréfi Nýja testamentisins eru tvö mismunandi grísk orð notuð og oft þýdd á ensku sem „hvíld“. Umritaðar á ensku eru þær *katapausis* og *sabbatismos*. Vegna þess að margir þýðendur hafa ranglega þýtt bæði þessi orð eins hafa margir ruglast. Sabbatismos er notað í Hebreabréfinu 4:9, en *katapausis* er notað á stöðum eins og Hebreabréfinu 4:3.

Vegna framtíðar „hvíldar“ (*katapausis*) – Guðs ríki – andlegs Ísraels á að ganga inn í (Hebreabréfið 4:3), þá er eftir fyrir þá hvíldardaginn – að halda hvíldardaginn núna (Hebreabréfið 4:9).). Þetta þýðir að kristnir menn munu ganga inn í framtíðar 'hvíld' Guðsríkis, jafnvel þar sem þeir halda nú vikulega hvíldardag sem hlakka til hennar. Á þessari öld á fólk Guðs að hvíla sig af kostgæfni sama dag og Guð gerði (Hebreabréfið 4:9-11a), „að enginn falli samkvæmt sama fordæmi óhlýðni“ (Hebreabréfið 4:11b).

Vegna rangra þýðinga og „hyggja“ trúarbragðakennara varðandi hvíldardaga Guðs er biblíuleg hvíld enn mörgum hulin ráðgáta.

Leyndardómur syndarinnar

Margir virðast vera ruglaðir um hvað synd er.

Margir láta eins og þeir geti skilgreint það.

Samt er það Guð, en ekki menn, sem skilgreinir syndina.

Hvað er synd?

Hér er hvernig Biblían skilgreinir það:

⁴ Hver sem synd drýgir drýgir líka lögleysu og synd er lögleysa. (1. Jóhannesbréf 3:4, NKJV)

⁴ Hver sem synd drýgir, drýgir og ranglæti. og synd er misgjörð. (1. Jóhannesbréf 3:4, DRB)

⁴ Hver sem syndgar brýtur lögmálið og í raun er syndin lögleysa. (1. Jóhannesarbréf 3:4, EOB Nýja testamentið)

⁴ Hver sem synd drýgir, brýtur og lögmálið, því að synd er lögmálsbrot. (1. Jóhannesarbréf 3:4, KJV)

Hvaða lög?

Lögmál Guðs, sem er í orði hans (sbr. Sálmur 119:11), og það felur í sér boðorðin tíu (sbr. 1. Jóh. 2:3-4; Sálmur 119:172; sjá einnig ókeypis bókina, sem er aðgengileg á netinu á [www. ccog.org](http://www.ccog.org), sem heitir: *Boðorðin tíu: Decalogue, Christianity, and the Beast*).

Þó að enginn hafi verið neyddur til að syndga, kennir Biblían að allir hafi syndgað (Rómverjabréfið 3:23).

Hvers vegna syndga menn?

Jæja, af sömu ástæðu og Eva og Adam syndguðu. Þeir voru blektir af Satan og/eða girndum þeirra.

Satan hefur blekt allan heiminn (Opinberunarbókin 12:9). Hann hefur notað hverja illu hugsun sem hann gat til að hafa áhrif á og blekkja allt mannkynið. Satan hefur útvarpað heimspeki sinni um víðan völl (sbr. Efesusbréfið 2:2) - höfðað til hégóma, losta og græðgi til að hafa áhrif á okkur.

Taktu eftir eftirfarandi frá látnum guðspjallamanni Leroy Neff:

Hvert okkar hefur verið stillt inn í þessa svikulu sprengjuárás frá unga aldri. Satan hefur notað þessa aðferð til að setja rangar hugsanir inn og hann notar umhverfið og aðstæður til að hafa áhrif á okkur til að taka rangar ákvarðanir alveg eins og Adam og Eva gerðu.

Þegar við fæddumst höfðum við ekkert hatur eða andúd á Guði eða fullkomnum hætti hans. Við vissum ekki einu sinni að Guð væri til eða að hann hefði rétta leið fyrir okkur til að lifa. En á sínum tíma þróuðum við líka sömu afstöðu og Satan, um eigingirni, ágirnd og losta og að vilja okkar eigin leið.

Þegar við vorum lítil börn gætum við hafa verið eins og þeir sem Kristur talaði um (Matteus 18:3, 4). Þeir voru auðmjúkir og lærdómsríkir - ekki enn blektir að fullu af Satan og samfélagi hans. ...

Öll mannleg ógæfa, óhamingja, sársauki og eymd hafa komið sem bein afleiðing af synd - brot á andlegum og líkamlegum lögmálum Guðs. Hamingja og ríkulegt líf eru sjálfvirkar afleiðingar hlýðni við lögmál Guðs. (Neff L. All About Sin. Tomorrow's World Magazine. Apríl 1972)

Og á meðan Jesús dó fyrir allar syndir okkar, þá hefur syndin kostnað. Og langtímakostnaðurinn er sá að hann hefur neikvæð áhrif á syndarann og möguleika manns til að gera enn meira gagn. Svo, gerðu ekki halda að það sé gott fyrir þig (eða aðra) að syndga núna, en vonandi munu allir draga lærdóm af syndum sínum (sbr. 2. Pétursbréf 2:18-20), játa þær (1. Jóh. 1:9) og iðrast þeirra (sbr. Lög 2:37-38).

Vegna óviðeigandi kenninga og hefða, viðurkenna margir ekki synd á þessum tíma.

Páll postuli skrifaði:

⁷ Því að leyndardómur lögleysisins er þegar að virka; það er aðeins sá sem nú hefir það, þar til hann gæti verið farinn úr miðjunni. ⁸ Og þá mun hinn löglausi opinberast, sem Drottinn Jesús mun eyða með anda munns síns og ógilda með birtingu komu hans, ⁹ hans komu er samkvæmt verkum Satans, í öllu valdi og með táknum, og í undrum lyginnar, ¹⁰ og í allri sviksemi illskunnar til þeirra sem farast, í staðinn fyrir það sem þeir fengu ekki ást sannleikans til að þeir yrðu hólpnir. ¹¹ Og vegna þessa mun Guð senda þeim blekkingarverk, til þess að þeir trúí því sem er lygi, ¹² til þess að allir þeir sem ekki trúðu sannleikanum heldur hafa yndi af ranglætinu verði dæmdir. (2. Þessaloníkubréf 2:7-12, Berean Literal Bible)

Hluti af „leyndardómi lögleysisins“ („leyndardómur ranglætisins“ DRB) er að mörgum hefur ekki verið kennt þessi sannleikur um synd og/eða þeim hefur verið kennt að rökræða í kringum lög Guðs eins og farísear á tímum Jesú og sætta sig við óviðeigandi hefðir. (sbr. Matteus 15:1-9). Þeir sem hafa ekki nægilega ást á sannleikanum verða blekktir á grimmilegan hátt þegar nær dregur endalokum þessarar aldar.

Biblían kennir: „Látið ekki blekkjast, mínir elskuðu bræður“ (Jakobsbréfið 1:16).

Samt höfum við mennirnir tilhneigingu til að blekkja okkur sjálf (sérstaklega með áhrifum Satans) og gera okkur ekki grein fyrir umfangi tilhneingingar okkar til að villast.

Jakob postuli útskýrði eftirfarandi um freistingar og synd:

¹² Sæll er sá maður sem þolir freistingar. Því að þegar hann hefur verið velþóknaður mun hann fá kórónu lífsins sem Drottinn hefur heitið þeim sem elska hann. ¹³ Enginn segi þegar hann er freistaður: "Ég er freistað af Guði." Því að Guð getur ekki freistast af illu, né sjálfur freistar hann nokkurs. ¹⁴ En hver og einn freistar þegar hann er dreginn burt af eigin girndum og tældur. ¹⁵ Þegar löngunin er þunguð, fæðir hún synd. og syndin, þegar hún er fullvaxin, leiðir til dauða. (Jakobsbréfið 1:12-15)

Til að standast freistingar, til að fá ranga hugsun úr huga þínum sem kemur inn í hann, fylltu huga þinn af góðum hugsunum (Filippíbréfið 4:8) og snúðu þér til Guðs.

Hvaða betri hugsanir eru til en þær um Guð og orð hans? Ef þú stendurst Satan almennilega, segir Biblían að hann muni flýja (Jakobsbréfið 4:7).

Að standa á móti gerir þig andlega sterkari, en að láta undan syndinni gerir þig veikari.

Synd hjálpar til við að sýna þeim sem eru tilbúnir að trúa að við þurfum á Guði að halda og vegum hans.

Guð skildi áhrif blekkingar Satans, sem og mannlegra girnda, og þróaði hjálpræðisáætlun sem tekur mið af því (fyrir frekari upplýsingar um það, vinsamlegast skoðuðu ókeypis *netbókina: Alhliða hjálpræðistilboð. Apokatastasis: Getur Guð bjarga hinum týndu á komandi öld? Hundruð ritninga sýna hjálpræðisáætlun Guðs*).

3. Hvað kenna trúarbrögð heimsins?

Ýmsar trúarbrögð hafa sínar skoðanir um hver tilgangurinn er með sköpuninni. Svo skulum við líta á nokkrar staðhæfingar frá þeim sem halda til ýmissa austurlenskra og vestrænna trúarbragða.

En fyrst skulum við íhuga trúleysingja. Trúleysingjar trúa því ekki að menn hafi neinn tilgang, nema kannski ánægju eða einhvers konar persónulega uppfyllingu.

Það eru sumir (sem kannski telja sig trúlausar eða ekki) sem telja að það væri betra ef minna fólk væri til:

Andfæðingarhyggja er sú trú að mannlegt líf sé hlutlægt einskis virði og tilgangslaust. Eins og The Guardian útskýrir halda fæðingarandstæðingar því fram að æxlun manna valdi óréttmætum skaða á mannlegt samfélag (sem ætti ekki að vera til til að byrja með, með þessum hugsunarhætti) og plánetunni. Enn fremur gerast foreldrar sekir um siðferðisglæp með því að þröngva tilveru upp á börn sem hafa ekki samþykkt tilveru þeirra. ...

Fæðingarandstæðingar halda því oft fram að trú þeirra á einskis virði mannlegs lífs sé knúin áfram af samúð með mannlífi ...

Fæðingarandstæðingar vilja vernda mannkynið gegn skaða með því að tryggja útrýmingu þess ... (Walsh M. Growing 'Anti-Natalist' Movement Calls For The Extinction Of Humanity... Daily Wire, 15. nóvember, 2019)

Í grundvallaratriðum, trúa fæðingarandstæðingar að menn valdi meiri skaða en gagni, lífið sé erfitt og þess vegna ætti fólk ekki að koma með fleiri manneskjur í heiminn þar sem það mun auka heildar þjáningu og sársauka.

En þeir eru í villu varðandi manngildi.

Menn hafa verðmæti. Og á meðan það eru þjáningar voru mennirnir látnir leggja sitt af mörkum og hjálpa. Það er tilgangur með lífinu.

Nú skulum við sjá hvað hindúismi segir um tilgang mannkyns.

Að sögn eru aðeins meira en einn milljarður hindúa. Hér eru upplýsingar um trú þeirrar trúar:

Samkvæmt hindúisma er merking (tilgangur) lífsins fjórþætt: að ná Dharma, Artha, Kama og Moksha. Hið fyrra, dharma, þýðir að starfa dyggðugt og réttlátt. ... Önnur merking lífsins samkvæmt hindúisma er Artha, sem vísar til þess að sækjast eftir auði og velmegun í lífi manns. ... Þriðji tilgangur lífs hindúa er að leita að Kama. Í einföldu máli má skilgreina Kama sem að njóta lífsins. Fjórða og síðasta merking lífsins samkvæmt hindúisma er Moksha, uppljómun. Lang erfiðasta tilgang lífsins að ná, Moksha gæti tekið einstakling bara eina ævi til að ná (sjaldan) eða það gæti tekið nokkrar. Hins vegar er það talin mikilvægasta merking lífsins og býður upp á umbun eins og frelsun frá endurholdgun, sjálfsframkvæmd, uppljómun eða einingu við Guð. (Sivakumar A. Merking lífsins samkvæmt hindúisma, 12. október 2014)

Svo, í meginatriðum kennir hindúatrú að leitast við að lifa réttlátu, leita velmegunar, njóta lífsins og öðlast uppljómun, sem samkvæmt hindúa sem ég heyrði tala, felur einnig í sér guðdómun. Þó að þessi hindúatrú geti verið í samræmi við Biblíuna, þá útskýra þær ekki hvers vegna það ætti að vera líf í fyrsta lagi.

Að sögn eru aðeins meira en hálfur milljarður búddista. Búddismi hefur aðra skoðun en hindúismi:

Búddismi neitar því að það sé einhver varanleg og alger þýðing lífsins og lýsti lífinu sem ófullnægjandi (s. dukkha) og tómu (s. sunyata). Hins vegar viðurkenndi Búdda að það er hlutfallslegt mikilvægi lífsins og það er í gegnum þetta afstæða og skilyrta eðli lífsins sem við getum náð og áttað okkur á hinum algilda sannleika. Samkvæmt orðræðu Búdda eru líf okkar og heimurinn ekkert annað en fyrirbæri sem rísa og falla. Það er ferli myndunar og hrörunar. (Hvað er mikilvægi lífsins? Buddhanet.net, sótt 21.03.19)

Þó að hindúismi hafi marga guði, hefur búddismi ekki einn. Og ef það er enginn Guð, þá hafa búddistar (eins og aðrir trúleysingjar) rétt fyrir sér að lífið hefur enga algera þýðingu.

En ef það er til guðleg andavera, og já, það er rökrétt að álykta að það sé til (til að hafa upplýsingar sem sanna það, sjá einnig ókeypis bæklinginn okkar, á netinu á ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), þá myndi það gera meiri skilning á því að guðlegur skapari hafi raunverulegan og mikilvægan tilgang.

Nú, bæði búddismi og hindúismi kenna hugmynd sem kallast Karma. Hér eru upplýsingar frá búddískri heimild:

Karma er lögmál siðferðislegs orsakasambands. Karmakenningin er grundvallarkenning í búddisma. ... Í þessum heimi gerist ekkert fyrir mann sem hann á ekki skilið af einhverjum ástæðum eða öðrum. ... Pali hugtakið Karma þýðir bókstaflega aðgerð eða aðgerð. Hvers konar viljandi aðgerð hvort sem það er andlegt, munnlegt eða líkamlegt, er litið á sem karma. Það nær yfir allt sem er innifalið í setningunni „hugsun, orð og verk“. Almennt séð eru allar góðar og slæmar aðgerðir karma. Í fullkomnum skilningi þýðir karma öll siðferðileg og siðlaus vilji. (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhanet.net, sótt 22.07.19)

Þó að Biblían noti ekki hugtakið „karma“ kennir hún að maður uppsker það sem maður sáir (Galatabréfið 6:7-8). En ólíkt búddisma, kennir Biblían að Guð stýri hlutum (Orðskviðirnir 16:9) svo að lokum mun það koma vel út fyrir þá sem samþykkja vilja hans (sbr. Rómverjabréfið 8:28). Og það mun enginn endir verða á auknum friði (Jesaja 9:7).

Nú ber hins vegar að benda á að hindúismi og búddismi vilja að heimurinn verði betri. En þeir skilja ekki hvernig Biblían kennir að það muni gerast.

Ólíkt búddista trúa múslimar á guðlegan skapara sem hefur tilgang með mönnum. Að sögn eru 1,8 milljarðar múslima. Hér er ein íslamsk skoðun sem tengist hvers vegna Guð skapaði fólk:

Líkami okkar, andi okkar, tilhneiging okkar til að tilbiðja Guð og ljós okkar eru gjafir sendar beint frá Guði til að þjóna mikilvægum leiðum til að ná mannlegri fullkomnun. Sú fullkomnun felst í því að rækta þá þætti andans sem fara fram úr líflegum eiginleikum hans, gera tilhneigingu okkar til tilbeiðslu í framkvæmd og betrumbæta ljós okkar. Þegar þetta gerist er maðurinn falleg skepna

og sem slík viðeigandi hlutur guðlegrar ástar, því eins og spámaður okkar nefndi : „Sannlega er Guð fallegur og elskar fegurð. (Shakir A. The Human in the Qur'an. Journal of the Zaytuna College, 5. júní 2018)

Þó að Jesús benti líka á að fullkomnun ætti að vera markmiðið (Matteus 5:48), þá útskýrir ofangreint ekki í raun hvers vegna Guð skapaði mennina. Hins vegar gefur eftirfarandi íslamska heimild ástæðu:

Guð skapaði manninn til að þjóna honum, sem þýðir að menn ættu að trúá á hinn eina Guð og gera gott. Þetta er viðfang mannlífsins. Guð segir: „Ég hef ekki skapað menn nema að þeir þjóni mér. (The Winds That Scatter, 51:56) (Hver er tilgangur mannlífs í íslam? Samtök múslima breyttist í Singapore, skoðað 21.03.19)

Þó að menn ættu að gera gott, er margt af því sem eftir er hér að ofan svipað og ákveðnar skoðanir mótmælenda um hvers vegna Guð skapaði mennina, sem við munum skoða næst.

Nokkrar mótmælendaskoðanir

Það eru mismunandi skoðanir um hvers vegna Guð skapaði mennina innan trúarbragðanna sem áður hafa verið nefnd.

Og það sama á við meðal mótmælenda.

Að sögn eru rúmlega 800 milljónir mótmælenda, og þeim er skipt af mörgum kirkjudeildum, ráðuneytum og sértrúarsöfnuðum (athugið: *Áframhaldandi kirkja Guðs er EKKI mótmælendur* - upplýsingar um hvers vegna er að finna í ókeypis netbókum okkar: *The Continuing History of the Kirkja Guðs og von um hjálpræði: Hvernig áframhaldandi kirkja Guðs er frábrugðin mótmælendatrú*).

Hins vegar, þrátt fyrir fjölbreytileika mótmælenda, virðist vera nokkur almenn sátt um hvers vegna Guð skapaði eitthvað.

Taktu eftir einni sýn mótmælenda á hvers vegna Guð skapaði mennina:

Hvers vegna skapaði Guð mennina?

Hann gerði það til að veita sjálfum sér heiður. Guð skapaði okkur til að lifa og njóta samskipta eins og hann gerði. Jesús sagði: „Þetta hef ég sagt yður til þess að fögnuður minn sé í yður og fögnuður yðar sé fullkominn“ (Jóhannes 15:11). ...

Að færa Guði dýrð – það er að upphefja hann, lyfta honum upp, lofa hann, endurspegla hann heiðvirðan – er í raun tilgangur okkar í lífinu. (Bell S. Josh McDowell Ministry. birt 11. apríl 2016)

Við í CCOG værum ósammála. Guð skapaði okkur ekki vegna þess að hann er einhver egódrifin andleg eining sem þurfti á fólki að halda til að gefa honum dýrð. Það er heldur ekki tilgangur mannlegs lífs að gefa Guði dýrð. En það er rétt að Guð vildi auka gleðina.

Hér er annað, nokkuð svipað svar mótmælenda:

Hvers vegna skapaði Guð í upphafi? Leiddist honum? Var hann einmana? Hvers vegna gekk Guð í gegnum það vandræði að búa til menn?

Biblían segir okkur að endanlegur tilgangur Guðs með alheiminn sé að opinbera dýrð sína. Biblían segir okkur að endanlegur tilgangur Guðs með mannkyninu sé að opinbera kærleika hans. (Læddist Guði? Allt um Guð Ministries, skoðað 21.03.19)

Jæja, þetta er örlítið nær þar sem ást er hluti af því, en aftur er vísbendingin sú að Guð skapaði allt vegna þess að hann þurfti að láta strjúka egóið sitt. Guð er ekki hégómi og þarfnast þess ekki.

Hér eru skoðanir frá tveimur öðrum mótmælendum:

Hvers vegna skapaði Guð heiminn?

Stutta svarið sem hljómar í gegnum alla Biblíuna eins og þruma er: *Guð skapaði heiminn sér til dýrðar*. (Piper J. 22. september 2012. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> skoðaður 16.01.19)

Hvers vegna skapaði Guð?

Guð skapaði ekki vegna einhverra takmarkana innra með sér. Þess í stað skapaði hann allt úr engu til að sýna dýrð sína til sýnis sköpuðum verum sínum til ánægju og til þess að þær gætu lýst yfir hátign hans. (Lawson J. Ligonier Ministries, 3. júlí 2017)

Tveir til viðbótar sem fullyrða að Guð hafi búið til hluti sér til dýrðar.

Þannig að þessir mótmælendaheimildir (þar á meðal baptista) virðast vera sammála. En við í CCOG trúum því ekki að þeir skilji raunverulega leyndardóm áætlunar Guðs.

Útsýni frá rómversk-kaþólsku kirkjunni og vottum Jehóva

Hvað með rómversk-kaþólikka?

Trúfræðslurit *kaþólsku kirkjunnar* kennir:

293 Ritningin og hefðin hætta aldrei að kenna og fagna þessum grundvallarsannleika: „Heimurinn er skapaður Guði til dýrðar.“¹³⁴ Heilagur Bonaventure útskýrir að Guð hafi skapað alla hluti „ekki til að auka dýrð sína, heldur til að sýna hana og miðla henni“,¹³⁵ því Guð hefur enga aðra ástæðu til að skapa en ást sína og gæsku: „Verur urðu til þegar lykill kærleikans opnaði hönd hans.“¹³⁶ Fyrsta Vatíkanráðið útskýrir:

Þessi, sanni Guð, af sinni eigin gæsku og „almáttuga krafti“, ekki til að auka eigin sælu, né til að ná fullkomnun sinni, heldur til að sýna þessa fullkomnun með þeim ávinningi sem hann veitir verum, með algjöru ráðgjafafrelsi. „Og frá upphafi tímans, úr engu, báðar skipanir skepna, hinar andlegu og líkamlegu. . .“¹³⁷

294] Dýrð Guðs felst í því að átta sig á þessari birtingu og miðlun gæsku hans, sem heimurinn var skapaður fyrir. Guð gerði okkur „að vera synir hans fyrir Jesú Krist, samkvæmt tilgangi vilja hans, *til lofs hinnar dýrðlegu náðar*“, ¹³⁸ því „dýrð Guðs er maðurinn lifandi; Ennfremur er líf mannsins sýn Guðs: Ef opinberun Guðs í gegnum sköpunina hefur þegar öðlast líf fyrir allar verur sem búa á jörðinni, hversu miklu fremur mun þá birting Orðsins um föðurinn öðlast líf fyrir þá sem sjá Guð. ¹³⁹ Endanleg tilgangur sköpunarinnar er að Guð „sem er skapari allra hluta megi loksins verða „allt í öllu“ og tryggir þannig um leið sína eigin dýrð og sælu okkar.

Nú, vegna þess að minnst er á ást, er ofangreint nær en sumar aðrar heimildir, þó það sé ekki nægilega tæmandi þar sem það sleppir mikilvægri ástæðu.

Seint kardínáli John Henry Newman kom nær þegar hann skrifaði eftirfarandi:

Ég er skapaður til að gera eitthvað eða vera eitthvað sem enginn annar er skapaður fyrir. Ég á stað í ráðum Guðs, í heimi Guðs, sem enginn annar hefur ... Ef mér mistekst, getur hann reist annan, eins og hann gæti gert steinana að börnum Abrahams. Samt á ég þátt í þessu mikla verki ... Hann hefur ekki skapað mig að engu. (Newman JH. *Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman*. Longmans, Green, 1903, bls. 301)

Ofangreint er í grundvallaratriðum rétt, þó það sé enn ekki fullkomið. Sumir mótmælendur gera sér einnig grein fyrir því að Guð mun hafa verk fyrir dýrlinga sína um eilífðina, en þeir hafa tilhneigingu til að vera óljósir um hvaða verk eða hvers vegna.

Hér er það sem Vottar Jehóva kenna í *lexíu* 2.3 í biblíukenningum á netinu sem ber titilinn *Hvers vegna skapaði Guð menn ?* :

Jehóva skapaði mennina til að njóta **lífsins á jörðinni að eilífu** og þekkja hann sem ástríkan föður þeirra. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> skoðuð 16/01/ 19)

... hvers vegna er jörðin til? ... Það var búið til til að vera fallett heimili fyrir menn (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> skoðaður 16.01.19).

1. Guð skapaði jörðina til að vera varanlegt heimili fyrir menn
2. Guð skapaði mennina til að **lifa að eilífu** undir ástríkri leiðsögn hans. Hann mun ná þeim tilgangi (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Þó að það sé satt að Guð skapaði jörðina til að vera heimili fyrir menn, og að Guð mun gefa þeim sem vilja iðrast á réttan hátt og samþykkja Jesú eilíft líf, þá útskýrir það í raun ekki AFHVERJU Guð skapaði mennina í upphafi.

Hin fagra sýn

Sumum finnst að eilífðinni fari fyrst og fremst í að horfa á andlit Guðs. Þetta er þekkt sem 'Sælusýn.'

Þó að Biblían kennir að við getum séð ásjónu Guðs að eilífu (Sálmur 41:12), þá er sælusýnin kennd af sumum sem kristin laun og tilgangur sköpunarinnar.

Hér er hvernig *New World Encyclopedia* lýsir því:

The **Beatific Vision** er hugtak í kaþólskri guðfræði sem lýsir beinni skynjun á Guði sem þeir sem eru á himnum njóta og veitir æðstu hamingju eða blessun. Í þessari skoðun er skilningur manna á Guði á meðan hann er á lífi endilega óbeinn (miðillaður), á meðan hin sælusýn er bein (strax). ...

Thomas Aquinas útskýrði sælusýnina sem lokamarkmið mannglegrar tilveru eftir líkamlegan dauða. Samsetning Akvínós um að sjá Guð á himnum er hliðstæð lýsingu Platóns á því að sjá hið góða í heimi formanna, sem er ekki mögulegt á meðan hann er enn í líkamanum. ...

Heimspeki Platóns gefur til kynna hugmyndina um hina sælusýn í Allegoría hellinum, sem birtist í lýðveldisbók 7 (514a-520a), þar sem talað er í gegnum persónu Sókratesar:

Mín skoðun er sú að í heimi þekkingar birtist hugmyndin um hið góða (hið góða) síðast af öllu og sést aðeins með fyrirhöfn; og, þegar það er séð, er einnig ályktað að hann sé algildur höfundur alls hins fallega og rétta, foreldri ljóssins og drottins ljóssins í þessum sýnilega heimi, og strax uppspretta skynsemi og sannleika í vitsmunalegum (517b ,c) .

Fyrir Platon virðist hið góða samsvara Guði í kristinni guðfræði. ...

Heilagur Cyprianus frá Karþagó (þriðju öld) skrifaði um hina frelsuðu sem sáu Guð í himnaríki:

Hversu mikil mun dýrð þín og hamingja vera, að fá að sjá Guð, að vera heiðraður af því að deila gleði hjálpræðis og eilífs ljóss með Kristi Drottni þínum og Guði... að gleðjast yfir gleði ódauðleika í himnaríki með réttlátum og vinir Guðs. ...

Á þrettánda öld lýsti heimspekingurinn og guðfræðingurinn Thomas Aquinas, í kjölfar kennara síns Albertusar Magnúsar, að endanlegt markmið mannlífs væri fólgið í hinni vitsmunalegu sælusýn um kjarna Guðs eftir dauðann. Að sögn Aquinasar er Blessunarsýnin betri en bæði trú og skynsemi. ...

Hugsun hindúa og búddista hefur lengi talað um upplifun samadhi, þar sem sálin finnur sameiningu við hið guðlega meðan hún er enn í líkamanum. Hin dulræna hefð í íslam talar um að sjá bókstaflega með augum Guðs: „Þegar ég elska hann, er ég hans heyrn sem hann heyrir með; og sjón hans, sem hann sér með; hönd hans sem hann slær með; og fótur hans sem hann gengur um“ (Hadith frá An-Nawawi 38).

George Fox og hinir fyrstu kvekarar töldu að bein reynsla af Guði væri í boði fyrir alla, án milligöngu. (Beatific Vision. *New World Encyclopedia*, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision skoðað 04/16/19)

Athugið: Biblían er skýr að Guð mun koma niður til jarðar (Opinberunarbókin 21:1-3), þess vegna afneitar ritningin sýn á fagurlega sýn á himnum.

Ritstjóri *Lutheran Journal of Ethics* skrifaði:

En lokamarkmið tilgangs Guðs með mannskepnunni skín í gegnum eskatfræðilegan skilning á helgun, þar sem okkur er lofað fagurri sýn um heilagleika og fullt samfélag við Guð í eilífðinni. (Santos C. Inngangur ritstjóra: Lutherans and Sanctification. © september/október 2017. *Journal of Lutheran Ethics*, 17. bindi, 5. tölublað)

Margir mótmælendur sem trúá á sælusýn hallast að þeirri skoðun að þessi sýn sé andleg, ekki líkamleg sjón (td Ortlund G. *Why We Misunderstand the Beatific Vision*. First Baptist Church of Ojai, 26. september 2018).

Þeir sem samþykkja útgáfur af sælusýninni sem lokamarkmið hafa tilhneigingu til að halda að það að sjá Guð muni fylla þá hamingju hans eða þeirra eigin.

Hér er andstæð skoðun á þeirri sýn frá einu sinni rithöfundu Kirkju Guðs:

Ef eilífðinni á að eyða í að horfa sælulega upp í andlit Guðs, eða fá allar óskir okkar uppfyllta strax - eins og mörg trúarbrögð kenna - eftir nokkra mánuði (eða eftir nokkur átta þúsund ár, það skiptir ekki öllu máli), þá yrði lífið leiðinlegt. Og þegar lífið yrði leiðinlegt, þá yrði það sjúklega og djöfullega ógnvekjandi. Vegna þess að ekkert væri eftir nema óendanleg eilíf leiðinda að koma - með dauðanum dásamleg en ómöguleg leið til að flýja (sjá Lúkas 20:35-38). Þetta væri svo sannarlega hin fullkomna pynting.

En eilífi faðir okkar hefur betri hugmynd. Hann hefur hannað áætlun þar sem eilífðin verður ekki sífellt leiðinlegri. En eins ótrúlegt og það virðist, mun eilífðin verða sífellt meira spennandi, tindrandi og skemmtilegri eftir því sem hver eon kemur á eftir eon. (Kuhn RL. *The God Family - Part Three: To Inhabit Eternity*. Good News, júlí 1974)

Já, Guð skapaði það sem hann gerði svo að eilífðin gæti orðið betri. Taktu eftir einhverju frá látnum rithöfundu Kirkju Guðs:

Guð sem setti þennan heim saman gerði það með áætlun í huga. Sú áætlun var ekki vonlaust Nirvana einnar helstu trúarbragða heimsins sem lofar að þú munt verða ómeðvitaður hluti af hinni miklu heild af engu án áhyggjur að eilífu - vegna þess að þú hefur enga einstaklingsvitund að eilífu. Það er ekki sæla að sofa í hengirúmi sem er hengdur á milli tveggja döðlupálma í vini, að vera fóðraður af velvildarmeyjum að eilífu, fyrirheitið sem fylgjendur Allah eru fullvissaðir um. Það er ekki að ganga um gylltu göturnar með gyllta inniskó, troða á hörpu með eina áhyggjur þínar eru hvernig eigi að halda geislabaugnum þínum á hreinu, eins og virðist vera loforð meirihluta mótmælendahópa. Það er sannarlega ekki loforð um að geta loksins horft í andlit Guðs og metið hina fallegu sýn (hvað sem það er), eins og loforðið til þeirra sem fylgja kapólskri trú: Það sem Guð sem skapaði allt leggur til er að koma þér inn í fjölskyldu hans. Að vera Guð eins og Guð er Guð! Ekki bara til að vera Guð í þeim orðum að við séum öll bræður og systur með Guð sem höfuðföður okkar, heldur til að deila guðlegu eðli hans algjörlega. ...

Raunveruleg áætlun Guðs er raunhæf. Hann segir um fjölskylduríki sitt að það verði aldrei endir á stækkun þess. Áætlun hans er að halda áfram að bæta við sonum og dætrum sem líta út, líða, haga sér eins og hann og eru samsettar úr sama sjálfsendurnýjandi eilífa andalífi og hann er, að

eilífu! Þess vegna er markmiðið sem Guð hefur sett sér von sem ekki einu sinni hann mun nokkurn tíma uppfylla. Endalaus, eilíf, að eilífu að búa til sífellt stækkandi fjölskyldu til að njóta og stjórna hinni miklu sköpun sem hann hefur þegar búið til - og til að þú og ég tökum þátt í framtíðarsköpun án enda. Upptekið, hagnýtt, áhugavert, krefjandi, áframhaldandi áætlun sem gefur eilífa ástæðu til að lifa.

Það eru engin leiðindi í þeirri áætlun. Aldrei tími þar sem áhugi þinn mun klárast. Engin goðsagnakennd, trúarlega hljómandi mappa um eitthvað andlegt aldrei-aldrei land þar sem þú gerir ekkert að eilífu - heldur eilíft starf við að skapa, stjórna! leysa vandamál með sýnilegum ávinningi. ... Hann hefur vald til að reisa þig upp ... (Hill DJ. What the World Needs Now Is...HOPE. Plain Truth, febrúar 1979)

Taktu eftir einhverju frá seinni leiðtoga Kirkju Guðs:

"Ef maður deyr, á hann þá að lifa aftur?" (Jobsbók 14:14). Þetta ætti að vera tími vonar, því jafnvel þótt ÞESSI HEIMUR deyi — og það mun — mun fylgja **upprisa nýs og betri heims** — heimur í FRIÐI — heimur ánægju, hamingju, gnægð, GLEÐU! Guð hjálpi okkur að skilja! Ekki bara samfelld tilvera - heldur hið fulla, hamingjusama, áhugaverða, ríkulega líf! Já — og það um alla eilífð! (Armstrong HW. Hver er tilgangurinn með upprisunni? Góðar fréttir, mars 1982)

Vegna þess að margir skilja ekki ritninguna að fullu hafa þeir ýtt undir skoðanir, eins og hvernig þeir kenna fagurlega sýn, sem eru ekki í fullu samræmi við áætlun Guðs.

Að horfa á Guð gerir eilífðina í sjálfu sér ekki betri. Þó hann blessi okkur að eilífu mun vissulega gera það (sbr. Sálmur 72:17-19).

Allt búið til fyrir Jesú

Nýja testamentið kennir þetta tengt Jesú og sköpuninni:

¹⁵ Hann er ímynd hins ósýnilega Guðs, frumburðurinn yfir allri sköpun. ¹⁶ Því að fyrir hann er allt skapað, sem er á himni og á jörðu, sýnilegt og ósýnilegt, hvort sem það er hásæti eða ríki, tign eða völd. Allir hlutir voru skapaðir fyrir hann og fyrir hann. Kólossubréfið 1:15-16)

² ... Sonur hans, sem hann hefur útnefnt erfingja allra hluta, fyrir hvern hann skapaði heimana. ³ sem er ljómi dýrðar hans og ímynd persónu hans og styrkir alla hluti með orði máttar hans (Hebreabréfið 1:2-3)

Nú, vorum við einfaldlega sköpuð til að horfa á Jesú um eilífð?

Nei.

Taktu eftir hvers vegna Jesús sagðist hafa komið:

¹⁰ ... Ég er kominn til þess að þeir hafi líf og til þess að þeir hafi það ríkulegri. (Jóhannes 10:10)

Með því að hafa „líf“ og hafa það „meira“ er Jesús að kenna að hann hafi komið til að við gætum átt betri eilífð og að við gætum hjálpað til við að gera eilífðina betri.

Guð skapaði menn ekki í þeim tilgangi að menn glápi á hann um alla eilífð.

4. Hvers vegna leyfir Guð þjáningu?

Ef Jesús kæmi til að við gætum lifað „meira lífinu“ (Jóhannes 10:10), leyfir Guð þá þjáningu?

Já.

Er einhver tilgangur með því?

Já.

³¹ Því að Drottinn mun ekki varpa frá sér að eilífu. ³² Þó hann valdi harmi, mun hann þó sýna miskunnsemi eftir mikilli miskunn sinni. ³³ Því að hann þjáist ekki af fúsum vilja og hryggir ekki mannanna börn. (Harmljóðin 3:31-33)

Taktu eftir því að Guð þjáir okkur ekki af fúsum vilja né syrgir okkur. Hann vill að okkur gangi vel (sbr. 3. Jóh. 2).

Að því er virðist slæmir hlutir gerast með almennilegt fólk.

Jesús syndgaði aldrei (Hebreabréfið 4:15), heldur leið fyrir okkur (1 Pétursbréf 2:21). Og „þótt hann væri sonur, lærði hann hlýðni af því sem hann leið“ (Hebreabréfið 5:8).

Hvers vegna leyfir Guð mönnum að þjást?

Það eru nokkrar ástæður. Eitt er sem refsing fyrir/afleiðing af syndum okkar til að hvetja okkur til að syndga ekki og snúa aftur til Guðs (Harmmál 3:39-40; 3. Mósebók 26:18). Og við ættum að skilja að Biblían kennir að Guð refsar okkur minna en misgjörðir okkar verðskulda (sbr. Esra 9:13; Job 11:6). Nú, jafnvel fólk sem trúir að minnsta kosti þessum hlutum Biblíunnar, gerir sér grein fyrir því.

En það er önnur, flóknari, ástæða.

Páll postuli segir okkur að „sköpunin hafi verið undirgefin tilgangsleysi, ekki af fúsum og frjálsum vilja, heldur vegna hans sem lagði hana undir sig í voninni“ (Rómverjabréfið 8:20). Hann skrifaði einnig:

¹⁶ Þess vegna missum við ekki kjarkinn. Jafnvel þótt ytri maður okkar sé að farast, endurnýjast hinn innri maður dag frá degi. ¹⁷ Því að létt þrenging okkar, sem er aðeins um stund, vinnur okkur miklu ævarandi og eilífari dýrðarþyngd, ¹⁸ meðan vér lítum ekki á það sem sést, heldur á hið ósýnilega. Því að hið sýnilega er tímabundið, en hið ósýnilega er eilíft. (2. Korintubríf 4:16-18)

Fólk er í því ferli að fágað sig – sem felur í sér sorg og eynd – en samt er von. Þeir sem ekki eru kallaðir á þessari öld eru hreinsaðir á einn veg (Jesaja 48:10; Jeremía 9:7), en þeir sem kallaðir eru á að hreinsa og hreinsa meira eins og silfur og/eða gull (Sakaria 13:9; Sálmur 66:10; Daníel 11:35, 12:10; 1. Pétursbréf 1:7; sbr. Opinberunarbókin 3:18). Þess vegna eru „eldar“ raunir á þessari öld (1 Pétursbréf 1:7; 4:12).

Það er von um það sem verður betra:

⁹ En, elskaðir, við erum fullviss um betri hluti varðandi yður, já, hluti sem fylgja hjálpræðinu, þótt við tölum á þennan hátt. ¹⁰ Því að Guð er ekki óréttlátur að gleyma verki þínu og kærleikastarfi, sem þú hefur sýnt nafni hans, þar sem þú hefur þjónað hinum heilögu og þjónað. ¹¹ Og við viljum að hver og einn yðar sýni sama kostgæfni til fullrar vissu vonarinnar allt til enda, ¹² að þér verðið ekki tregir, heldur líkið eftir þeim sem fyrir trú og þolinmæði erfa fyrirheitin. (Hebreabréfið 6:9-12)

Við eigum því að vera þolinmóð og fullviss um að vegir Guðs muni leiða af sér „betri hluti“.

Að þola þolinmæði er merki um ást:

⁴ Kærleikurinn er langlyndur, hann er góður, kærleikurinn öfundar ekki, kærleikurinn hrósar sér ekki, er ekki uppblásinn, ⁵ framkvæmir ekki ósæmilega, leitar ekki síns eigin, er ekki ögraður, sakar ekki um illt, ⁶ [gleður] ekki yfir ranglætinu og gleðst með sannleikanum. Það ber allt, ⁷ það trúir öllu, það vonar allt, það umber allt. ⁸ Ástin bregst aldrei; (1. Korintubréf 13:4-8, Literal Standard Version)

Gríska orðið sem þýtt er sem ást er umritað sem „agape“ – og þessi tegund af ást gleðst yfir sannleikanum og mun umbera allt. Leyndardómur raunverulegrar ástar er að þjáning getur átt þátt í þróun ástarinnar. Raunveruleg ást mun ekki bregðast.

Stundum þjáist fólk fyrir að gera gott:

¹⁷ Því að það er betra, ef það er vilji Guðs, að þjást fyrir að gera gott en fyrir að gera illt. (1. Pétursbréf 3:17)

Athugaðu að ofangreint segir EKKI að það sé vilji Guðs að valda sjálfum okkur þjáningum svo að við yrðum ömurleg. Vegir Guðs eru æðri vegir okkar (Jesaja 55:8-9) og hliðar kærleika eru leyndardómur í áætlun Guðs (sbr. Efesusbréfið 5:25-32).

Nú er það ljóst í Biblíunni að það er ávinningur sem mun hljóttast af þjáningunum sem hrjáir okkur:

³ Sorg er betri en hlátur, því að með dapurlegu ásýnd batnar hjartað. ⁴ Hjarta vitra er í sorgarhúsi, en hjarta heimskingjanna er í húsi gleðinnar. (Prédikarinn 7:3-4)

¹⁶ Andinn sjálfur ber vitni ásamt eigin anda okkar og vitnar um að við erum Guðs börn. ¹⁷ En ef vér erum börn, þá erum vér líka erfingjar — sannarlega erfingjar Guðs og samerfingjar Krists — ef vér þjáumst með honum, svo að vér megum líka vegsamast með honum. (Rómverjabréfið 8:16-17, AFV)

¹⁸ Því að ég tel að þjáningar þessa tíma séu ekki verðugar *til samanburðar* við þá dýrð sem opinberast mun í okkur. (Rómverjabréfið 8:18)

¹² Þér elskaðir, finnið það ekki undarlegt varðandi hina eldraun, sem á að reyna yður, eins og eitthvað undarlegt hafi komið fyrir yður. ¹³ en gleðjist að því marki sem þér taki þátt í þjáningum Krists, til þess að þegar dýrð hans opinberast, megið þér líka gleðjast af mikilli gleði. (1. Pétursbréf 4:12-13)

¹¹ Sonur minn, fyrirlít ekki aga Drottins, og fyrirlít ekki refsingu hans. ¹² Fyrir þann sem Drottinn elskar leiðréttir hann, eins og faðir sonurinn sem hann hefur þóknun á. (Orðskviðirnir 3:11-12)

⁵ Og þú hefur gleymt áminningunni, sem talar til þín eins og syni: „Sonur minn, fyrirlít ekki aga Drottins, og vertu ekki hugfallinn, þegar þú ert ávítaður af honum. ⁶ Því þann sem Drottinn elskar, agar hann og húðstrýtur sérhvern son, sem hann tekur á móti.“

⁷ Ef þú þolir aga, mun Guð fara með þig eins og syni. Því að hvaða sonur er sá, sem faðir agar ekki? ⁸ En ef þér eruð án aga, sem allir eru orðnir hluti af, þá eruð þér sýknir og ekki synir. ⁹ Ennfremur höfum við átt mannlega feður sem leiðréttu okkur og sýndum þeim virðingu. Eigum við ekki miklu frekar að vera undirgefin föður andanna og lifa? ¹⁰ Því að þeir agaðu oss í nokkra daga eins og þeim þótti bezt, en hann okkur til gagns, til þess að vér megum fá hlutdeild í heilagleika hans. ¹¹ Nú virðist engin aga vera gleðileg um þessar mundir, heldur sársaukafull; engu að síður skilar það þeim, sem hafa hlotið þjálfun í því, friðsamlegan ávöxt réttlætisins síðar. (Hebreabréfið 12:5-11)

Þjáning er leyfð svo fólk verði leiðrétt, þjálfað, byggi upp karakter og verði betra af því (sjá einnig Rómverjabréfið 5:3-4, 8:17; 2. Þessaloníkubréf 1:3-5; Jakobsbréfið 1:2-4; 2. Pétursbréf 1:5-8; Opinberunarbókin 21:7-8). Reyndir og vandamál hjálpa til við að byggja upp trú, kenna auðmýkt, kenna okkur lexíur og geta hjálpað okkur að nálgast Guð.

Þó að það geti virst yfirþyrmandi núna, skilur Guð og gerir það svo að fólk hans geti borið það (1. Korintubréf 10:13). Jesús kenndi í rauninni að taka það einn dag í einu (Matteus 6:34). Og það sem hann hefur fyrirhugað í framtíðinni er svo umfram það sem líkamlegar þjáningar verða í þessu lífi (Rómverjabréfið 8:18).

Jesús og fólk Guðs hefur þjáðst:

¹ Þar sem vér erum líka umkringdir svo miklu skýi votta, sem skiljum eftir alla þunga syndarinnar, sem umlykur okkur, skulum vér hlaupa með þolinmæði kapphlaupið, sem fyrir oss liggur, ² með augun höfð að Jesú, höfundur og fullkomnari trúar vorrar, sem fögnuð hafði verið, þoldi krossinn {Gr. stauros – staur}, fyrirlitinn skömminni og sat við hægri hönd hásetis Guðs. ³ Því að líttu á þann, sem þoldi slíka mótsögn syndara gegn sjálfum sér, svo að þér þreytist ekki í sálum yðar og þreytist. (Hebreabréfið 12:1-3, Jubilee Bible)

Þjáningum lýkur:

¹² ... Þótt ég hafi þjáð þig, mun ég ekki framfar þjaka þig. ¹³ Því að nú mun ég slíta af þér ok hans og brjóta sundur bönd þín. (Nahum 1:12-13)

Þó að þetta hafi verið gefið sem spádómur sem tengist Níníve, staðfesta aðrar ritningar að þjáningum muni ljúka (Opinberunarbókin 21:4) og ok Satans verður brotið (Jesaja 14:12-17; Opinberunarbókin 20:1-3).

Það þarf að benda á að þjáningar stafar ekki alltaf af gjörðum okkar. Við, eins og Jesús, getum þjáðst ranglega:

¹⁹ Því að þetta er lofsvert, ef maður þolir harm og þjáist af samvisku til Guðs. ²⁰Hvað er það til sóma, ef þú tekur því þolinmóður, þegar þú ert barinn fyrir misgjörðir þínar? En þegar þú gerir gott og þjáist, ef þú tekur því þolinmóður, þá er þetta lofsvert frammi fyrir Guði.

²¹Því að til þess ert þú kallaður, af því að Kristur leið líka fyrir oss og lét oss eftir fyrirmynd, til þess að þú skyldir feta í fótspor hans.

²² „Sem drýgði enga synd, og svik fundust ekki í munni hans“;

²³ sem, þegar hann var smánaður, smánaði ekki aftur. Þegar hann þjáðist, hótaði hann ekki, heldur fól *hann sjálfan sig* honum, sem dæmir réttlátlega; (1. Pétursbréf 2:19-23)

Jesús gaf okkur fordæmi um þjáningar (1. Pétursbréf 2:21-24). Eins og spámennirnir gerðu (Jakobsbréfið 5:10-11).

Við eigum að líkja eftir Jesú (1. Pétursbréf 2:21-24), sem og spámanninum Páli (1. Korintubríf 13:2) eins og hann líkti eftir Jesú (1. Korintubríf 11:1).

Börn

Hvað með börn sem þjást?

Biblían segir frá börnum sem þjást. Að minnsta kosti einn maður fæddist blindur svo „til að verk Guðs opinberast á honum“ (Jóh 9:3). En hin ástæðan er sú að þeir munu líka byggja upp karakter.

Guð hefur áætlun fyrir okkur, jafnvel áður en við fæðumst:

¹⁶ Augu þín sáu efni mitt, sem enn var ómótað. Og í bók þína voru þeir allir skrifaðir: Dagarnir mótaðir mér, þegar enginn þeirra var enn til. (Sálmur 139:16)

Hvað með börn sem deyja, fara í fóstureyðingu eða drepast á unga aldri?

Þó að þetta séu mannlegir harmleikir, hefur Guð áætlun fyrir þá — hann hefur ekki gleymt þeim (sbr. Jesaja 49:15). Þeir, eins og aðrir ókallaðir og óvaldir á þessari öld, verða hluti af annarri upprisunni (Opinberunarbókin 20:5, 11). Og Biblían segir að þeir muni lifa aftur - en þann tíma í 100 ár samkvæmt Jesaja 65:20.

Færast í átt að fullkomnun

Í Gamla testamentinu skrifaði Móse að „verk Guðs sé fullkomið“ (5. Mósebók 32:4). Í Nýja testamentinu skrifaði Jakob postuli:

² Bræður mínir, álítið það eina gleði þegar þið lendið í ýmsum prófraunum, ³ vitandi að prófun trúar ykkar veldur þolinmæði. ⁴ En þolgæðið hafi sitt fullkomna verk, svo að þér séuð fullkomnir og fullkomnir og skortir ekkert. ⁵ Ef einhvern yðar skortir visku, þá biðji hann Guð, sem gefur öllum frjálslega og ámælislaust, og honum mun gefast. (Jakobsbréfið 1:2-5)

Þjáning virðist vera hluti af því að komast í átt að fullkomnun. Þetta þýðir EKKI að við eigum að pynta okkur viljandi eins og sumir gera, heldur að þola þolinmæði þær raunir og þjáningar sem við lendum í.

Og já, það er auðveldara að skrifa en upplifa það – og það veit Guð (sbr. Hebreabréfið 12:11):

⁸ Drottinn mun fullkomna *það sem* snertir mig. (Sálmur 138:8)

Guð er að vinna að því að fullkomna ÞIG!

Íhugaðu að Biblían kennir Jesú að hann lærði hlýðni af þjáningum:

⁸ Þó að hann væri sonur, lærði hann hlýðni af því, sem hann leið. ⁹ Og eftir að hafa verið fullkominn, varð hann höfundur eilífs hjálpræðis öllum sem honum hlýða, (Hebreabréfið 5:8-9)

Fylgjendur hans ættu að læra það líka.

Jesús kenndi:

^{48þess} vegna skuluð þér vera fullkomnir, eins og faðir yðar á himnum er fullkominn. (Matteus 5:48)

Þýðir það að kristnir menn séu nú fullkomnir?

Nei.

Jóhannes postuli kenndi greinilega að sannkristnir menn syndga enn og þurfa fyrirgefningu (1. Jóhannesarbréf 1:8-10).

Svo þýðir þetta að kristnir menn ættu bara að álykta þar sem þetta er ómögulegt, að það sé í lagi að reyna ekki?

Nei.

Kristnir menn eiga að sigra með hjálp Guðs (Rómverjabréfið 12:21; Filippíbréfið 4:13; 1 Jóhannesarbréf 4:4) prófraunirnar og prófraunirnar í þessu lífi, sem hjálpar til við að færa okkur nær fullkomnun (Jakob 1:2-4).

Páll postuli, sem þjáðist af þrengingum, sagði frá einhverju sem Jesús sagði honum:

⁹ Og hann sagði við mig: "Náð mín nægir þér, því að styrkur minn fullkomnast í veikleika." (2. Korintubréf 12:9)

Það er verið að fullkomna okkur núna í gegnum það sem við göngum í gegnum.

Það er þegar kristnir menn eru reistir upp sem börn Guðs sem þeir verða að fullu fullkomnir (sbr. Efesusbréfið 4:13; Hebreabréfið 11:40).

5. Hvers vegna skapaði Guð ÞIG?

Hver er tilgangur þinn?

Þú ert ekki eins og allir aðrir. Biblían kennir að „allir limirnir gegna ekki sama hlutverki ... hver fyrir sig ... Guð hefur sett limina, hvern þeirra, í líkamann eins og honum þóknast“ (Rómverjabréfið 12:4-5, 1Kor 12:18).

Svo þú ert öðruvísi. Örlög þín eru einstök og mikilvæg. Líf þitt hefur merkingu.

Hver er biblíuleg merking lífs þíns?

Hver ertu?

Þú ert sá sem getur gefið ást á einstakan hátt.

Og það er eitthvað sem þú munt geta gert að eilífu.

Um miðja síðustu öld gaf Kirkja Guðs (sjöundi dagur) út:

Hinn kristni lifir ekki aðeins í dag; hann býst við betri morgundag. (What the Church of God Believes. The Bible Advocate and Herald of the Coming Kingdom. 3. október 1949, bls. 7)

En kristinn maður sér ekki einfaldlega fram á betri morgundag. Sannkristinn maður byggir upp karakter núna með prófunum, tækifærum og prófraunum í lífinu (sbr. Rómverjabréfið 5:1-4) sem mun hjálpa kristnum manni að geta persónulega lagt sitt af mörkum til „betri morgundagsins“.

Að lokum hefur Guð sérstakar áætlanir fyrir ÞIG persónulega.

Guð gerði þig til að gefa kærleika á þinn eigin hátt (sbr. 1Kor 12:20-13:10).

En hvernig?

Í meginatriðum, nú að lifa í trú og hlýðni við Guð í þessu lífi.

Með því að vera hlýðnir, taka biblíulegar ákvarðanir, hafa trú, iðka kærleika og halda út allt til enda, munu kristnir menn ekki aðeins byggja upp karakter heldur gera eilífðina betri fyrir sjálfa sig og aðra.

Hvað trúin snertir, þar sem tilvist Guðs er staðreynd (sbr. Rómverjabréfið 1:20; sjá einnig ókeypis bókina, sem er aðgengileg á ccog.org, *Is God's Existence Logical?*), þá þarf ekki trú til að trúa því að það sé til Guð. Jafnvel djöflarnir trúa og skjálfa (Jakobsbréfið 2:19). Hins vegar þarf trú til að treysta, trúa og hlýða Guði. Það er hluti af „leyndardómi trúarinnar“ (sbr. 1. Tímóteusarbréf 3:9; meira um trú er að finna í ókeypis bæklingnum, fánlegur á netinu á ccog.org, *Faith for They God has Called and Chosen*).

Guð gefur þeim heilagan anda sem „hlýða honum“ (Post 5:32). Það, andi Guðs, er það sem gerir mann raunverulegan kristinn (Rómverjabréfið 8:9-11).

Kristnir menn sjálfir munu síðar verða breyttir og fullkomnir við fyrstu upprisu (1. Korintubríf 15:50-54; Opinberunarbókin 20:5-6) til að hjálpa til við að gefa kærleika og í raun gera eilífðina betri. Þessi upprisa fellur saman við sjöunda og síðasta básúnuna (1Kor 15:52), sem er sá tími sem hluti leyndardóms Guðs verður lokið (Opinberunarbókin 10:7).

Páll postuli vísaði til breytingarinnar sjálfur sem „leyndardóms“ (1. Korintubríf 15:51).

Þeir sem nú eru ekki kristnir munu fá þetta tækifæri til breytinga eftir að þeir verða upprisnir síðar (sjá einnig ókeypis bókina, á netinu á ccog.org, *Alhliða hjálpræðistilboð, Apokatastasis: Can God save the lost in an a age to come? Hundred ritninganna opinberar hjálpræðisáætlun Guðs*).

Gerðu gott

Guð er góður (Mark 10:18; Sálmur 143:10) og gerir það sem er rétt (sbr. 1. Mósebók 18:25).

Guð vill líka að við gerum gott eins og honum þóknast (Sálmur 34:14; Hebreabréfið 13:16).

¹⁹ Þú ert mikill í ráðum og sterkur í starfi, því að augu þín eru opin fyrir öllum vegum mannanna, til þess að gefa sérhverjum eftir hans vegum og eftir ávöxtum gjörða hans. (Jeremía 32:19)

⁹ Og við skulum ekki þreytast á því að gera gott, því að á sínum tíma munum við uppskera ef við missum ekki kjarkinn. ¹⁰ Þess vegna skulum vér, eins og við höfum tækifæri, **gjöra öllum gott**, einkum þeim, sem eru af trúarfólki. (Galatabréfið 6:9-10)

⁵ ... Guð, ⁶ sem „munur gjalda sérhverjum eftir verkum hans“: ⁷ eilíft líf þeim sem með þolinmæði stöðugleika í því að gera gott leita dýrðar, heiðurs og ódauðleika; (Rómverjabréfið 2:5-7)

Guð vill gott fyrir þig og ef þú elskar og „hlýðist honum“ (Postulasagan 5:32; Hebreabréfið 5:9), þá mun allt snúast (Rómverjabréfið 8:28).

Taktu eftir eftirfarandi:

²⁴ Ekkert er manni betra en að eta og drekka og að sál hans njóti góðs í erfiði sínu. Þetta sá ég líka, að það var frá Guðs hendi. (Prédikarinn 2:24)

¹² Ég veit, að ekkert er betra fyrir þá en að gleðjast og gera gott í lífi sínu, ¹³ og einnig að sérhver maður eti og drekki og njóti hins góða af öllu erfiði sínu, það er gjöf Guðs. ¹⁴ Ég veit að hvað sem Guð gerir, það mun vera að eilífu. (Prédikarinn 3:12-14)

Ofangreint er satt, í meginatriðum vegna þess að það að vera afkastamikill í vinnu er ætlað að gera hlutina betri. Og menn ættu að njóta þess að vera afkastamiklir.

Ennfremur tekur áætlun Guðs mið af því sem hefur komið fyrir þig. Taktu eftir kenningum Gamla testamentisins sem tengjast því:

¹¹ Ráð Drottins stendur að eilífu, fyrirætlanir hjarta hans frá kyni til kyns. ¹²Sæi er þjóðin, hvers Guð er Drottinn, fólkíð sem hann hefur útvalið sér til eignar. ¹³ Drottinn LÍTUR af himni. Hann sér

alla manna sonu. ¹⁴ Frá bústað sínum lítur hann á alla íbúa jarðarinnar. ¹⁵ Hann mótar hjörtu þeirra hvert fyrir sig. Hann lítur á öll verk þeirra . (Sálmur 33:11-15)

¹ Því að allt þetta hugsaði ég í hjarta mínu, til þess að ég gæti kunngjört það allt: að hinir réttlátu og vitrir og verk þeirra eru í hendi Guðs. (Prédikarinn 9:1a)

⁹ Hjarta manns ráðgerir veg hans, en DROTTINN stýrir skrefum hans. (Orðskviðirnir 16:9)

²⁴ Skref manns eru frá DROTTNI ; Hvernig getur maður þá skilið sinn eigin hátt? (Orðskviðirnir 20:24)

⁷³ Hendur þínar hafa skapað mig og mótað mig. (Sálmur 119:73)

¹⁷ ... „Guð mun dæma réttláta og óguðlega, því það er tími þar fyrir sérhver tilgang og fyrir hvert verk.“ (Prédikarinn 3:17)

Taktu eftir, núna, kafla í Nýja testamentinu:

¹¹ En einn og sami andi starfar í öllu þessu og skiptir sér af hverjum og einum eins og Guð sjálfur vill. ... ²⁷ Nú eruð þér líkami Krists og allir einstakir limir. (1. Korintubréf 12:11, 27, AFV)

⁷ Látið ekki blekkjast, Guð lætur ekki hæðast. Því sem maðurinn sáir, það mun hann og uppskera.

⁸ Því að sá sem sáir í hold sitt mun af holdinu uppskera spillingu, en sá sem sáir í anda mun af andanum uppskera eilíft líf. (Galatabréfið 6:7-8)

¹⁰ Því að Guð er ekki ranglátur að gleyma verki þínu og kærleikastarfi, sem þú hefur sýnt nafni hans ... (Hebreabréfið 6:10)

Guð hefur áætlun fyrir ALLA! Það felur í sér ÞIG EINSTAKLEGA hvort sem þú ert kallaður á þessum aldri eða ekki. Og hann íhugar ÖLL VERK ÞÍN.

Allt sem þú hefur gengið í gegnum, allt sem þú hefur þjáðst, allt sem þú afrekaðir osfrv. er að undirbúa ÞIG til að gera eilífðina betri (nema þú neitar að lokum að styðja Guðsríki). Allt sem þú hefur gengið í gegnum hefur verið að undirbúa þig fyrir köllunina og starfið sem Guð hefur fyrir þig! ÞÚ munt geta gefið á einstakan hátt og hjálpað til við að gera eilífðina betri!

Biblían nefnir að rétt eins og líkaminn hefur hluta eins og hendur og augu og hluta til að lykta, heyra og annað (1. Korintubréf 12:12-26), þá eigum við öll okkar einstaka þátt í þeirri eilífu áætlun sem Guð hefur. Já, hlutverk þitt gæti verið talsvert frábrugðið öðrum milljörðum manna - ekki halda að Guð hafi ekki raunverulega áætlun fyrir ÞIG.

Ennfremur berð þú ábyrgð á því sem þú gerir (Rómverjabréfið 14:12). Guð mun dæma út frá því sem þú gerir (Prédikarinn 12:14; Opinberunarbókin 20:12) sem og því sem þú gerir ekki (Matteus 25:24-30). Því meira sem þú gerir það sem þú ættir að gera, því meira muntu gera eilífðina betri fyrir sjálfan þig og aðra. Því meira sem þú gerir ekki það sem þú ættir ekki að gera, muntu gera eilífðina betri fyrir sjálfan þig og aðra. Guð er réttlátur dómari (2. Tímóteusabréf 4:8).

Biblían kennir að við munum fá umbun samkvæmt verkum okkar (Matteus 16: 2 7; Rómverjabréfið 2:6; Orðskviðirnir 24:12; Jeremía 17:10; Opinberunarbókin 22:12)! Og við munum geta hjálpað fleirum vegna þess (sbr. Lúkas 19:15-19). Biblían segir að eftir dauðann fylgi verk okkar okkur (sbr. Opinberunarbókin 14:13) – sem þýðir í grundvallaratriðum að það sem við lærðum og þróuðum á meðan það var líkamlegt mun móta hvernig við munum geta gefið og unnið um alla eilífð.

Allt sem Guð hefur gert hefur hann haft ástæðu fyrir (Esekíel 14:23). Þar með talið lengd lífs okkar, sem er okkur venjulega ráðgáta (sbr. Prédikarinn 9:12).

„Trúið á Guð“ (Mark 11:22) þar sem hann hefur frábærar ástæður fyrir öllu sem hann gerir – jafnvel þó að okkur sýnist það ekki alltaf vera þannig (sbr. Hebreabréfið 12:11; Rómverjabréfið 8:28).

Margir hafa ranglega dæmt Guð út frá eigin niðurstöðum, en Biblían kennir líka:

⁵ Dæmið því **ekkert fyrir tímann**, fyrir en Drottinn kemur, sem bæði mun leiða fram í ljós hið huldu myrkur og opinbera ráð hjartans. Þá mun lof hvers og eins koma frá Guði. (1. Korintubréf 4:5)

Sumt hefur verið falið. Við vitum heldur ekki allt um nokkurn mann.

Allt fólk er ekki eins. Guð hefur sérstaka áætlun fyrir hvert og eitt okkar (1 Korintubréf 12:4-12).

Guð er að vinna með öllum svo að hvert og eitt okkar geti átt sinn hlut í eilífðinni! Eins og ritningin kennir:

¹⁷ Verk réttlætisins mun vera friður, og áhrif réttlætisins, kyrrð og fullvissa að eilífu. (Jesaja 32:17)

¹¹ Þú munt vísa mér veg lífsins; Í návist þinni er fylling gleði; Til hægri handar eru nautnir að eilífu. (Sálmur 16:11)

Friður og ánægja að eilífu. Betri eilífð!

Hvað er eitthvað sem ÞÚ ÆTTI að gera?

¹¹ Komið, börn, hlýðið á mig. Ég mun kenna þér ótta Drottins. ¹² Hver er sá maður, sem þráir lífið og elskar marga daga, til þess að hann sjái gott? ¹³ Haltu tungu þinni frá illu og varir þínar frá því að tala svik. ¹⁴ Farið frá illu og gjör gott. Leitaðu friðar og stundaðu hann. (Sálmur 34:11-14)

³ Treystu Drottni og gjör gott. Búðu í landinu og neyttu þín á trúfesti hans. ⁴ Gleðstu þig líka í Drottni, og hann mun gefa þér það sem hjarta þitt girnist. (Sálmur 37:3-4)

GERÐU GOTT! TRUST GUD.

Hvað þýðir þetta allt?

Það þýðir að Guð skapaði það sem hann gerði svo sköpun hans gæti gert gott.

Eða nánar tiltekið, Guð skapaði allt sem hann gerði svo að eilífðin væri betri!

Er það ekki frábært?

³ ... Mikil og dásamleg eru verk þín, Drottinn Guð almáttugur! (Opinberunarbókin 15:3)

¹⁹ Ó, hversu mikil er gæska þín, sem þú hefur geymt þeim, sem óttast þig, sem þú hefir útbúið þeim, sem treysta á þig, frammi fyrir mannanna börnum! (Sálmur 31:19)

Góðvild Guðs er mikil vegna þess sem hann hefur undirbúið okkur til að koma.

Í Hebreabréfinu 11:4-12, sem byrjar á Abel, lærum við um ýmsa sem kallaðir eru af Guði í Gamla testamentinu. Og með því að vísa til þeirra, taktu eftir því hvað versin sem fylgja kenna:

¹³ Þessir dóu allir í trú án þess að hafa fengið fyrirheitin, en eftir að hafa séð þau í fjarska, voru þeir fullvissaðir um þau, faðmuðu þau og játuðu að þeir væru útlendingar og píligrímar á jörðinni. ¹⁴ Því að þeir, sem slíkt segja, segja berum orðum, að þeir leiti heimalands. ¹⁵ Og sannarlega, ef þeir hefðu minnt á landið, sem þeir voru komnir út úr, hefðu þeir haft tækifæri til að snúa aftur. ¹⁶ En nú **þrá þeir betra, það er himneskt land. Þess vegna skammast sín ekki fyrir að vera kallaður Guð þeirra, því að hann hefur búið þeim borg**. (Hebreabréfið 11:13-16)

Svo að minnsta kosti frá tímum Abels hefur fólk haft trú á því að Guð hafi áætlun um eitthvað betra og að Guð sé Guð þeirra sem raunverulega skildu það. „Borgin“ er Nýja Jerúsalem sem mun koma niður til jarðar af himni (Opinberunarbókin 21:2).

Planið er að hlutirnir verði betri.

Skoðum eftirfarandi úr Nýja testamentinu:

¹⁷ Þess vegna, þeim sem veit að gera gott og gjörir það ekki, honum er það synd. (Jakobsbréfið 4:17)

Þýðir það ekki að kristnir menn eigi að gera gott?

Að gera gott er að gera hlutina betri.

Fyrstu kirkjurithöfundar um að gera gott og guðsdýrkun

Fyrstu kirkjuritarar höfðu nokkurn skilning og gáfu vísbendingar um tilgang leyndardóms áætlunar Guðs.

Á annarri öld (e.Kr.) skrifaði Pólýkarpus frá Smyrna, sem var vígður af einum eða fleiri af upprunalegu postulunum:

Við skulum vera kostgæf í leit að því sem er gott (Bréf Pólýkarps til Filippsmanna, 6. kafli)

Hann {Jesús} kennir ... til ávaxtar eilífra launa. (Polycarp, brot frá Victor of Capua, hluti 4)

Á sama hátt skrifaði Melito frá Sardis, sem var síðar arftaki Pólýkarpusar:

Hann hefir gefið þér hug, sem frelsi er gæddur; Hann hefir lagt fyrir þig mótmæli í miklum fjölda, að þú af þinni hálfu megir greina eðli hvers hlutar og velja þér það sem gott er; (Melito. A Discourse Who Was in the Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers eftir Roberts og Donaldson, 8. bindi, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), prentun 1999, bls. 755)

Að læra að gera gott byggir upp karakter. Þegar við veljum að gera það sem er gott hjálpum við til við að gera hlutina betri.

Melito skildi að Guð gaf mönnum valfrelsi og við eigum að velja það sem er gott. Þrátt fyrir að Adam og Eva hafi valið að brjóta af sér, sem í rauninni leiddi til þrældóms (sbr. Rómverjabréfið 6:16-17), útskýrði Melito:

En maðurinn, sem er í eðli sínu fær um að taka á móti góðu og illu eins og jarðvegur á jörðu, er fær um að taka á móti fræi frá báðum hliðum, tók á móti fjandsamlega og gráðuga ráðgjafanum, og með því að hafa snert það tré brýtur hann boðorðið og óhlýðnast Guði. (Melito. The Homily On the Passover eftir Melito, lína 48)

Melito skildi líka að Jesús var hluti af áætluninni um að frelsa okkur frá þrældómi syndarinnar:

Leynardómur páskanna er nýr og gamall, eilífur og stundlegur, forgengilegur og óforgengilegur, dauðlegur og ódauðlegur ... Jæja, sannleikur málsins er að leyndardómur Drottins er bæði gamall og nýr ... Því það var fyrir rödd spádómsins sem leyndardómur Drottins var boðaður. ...Þetta er sá sem frelsaði okkur úr þrældómi til frelsis, frá myrkri í ljós, frá dauða til lífs, frá harðstjórn inn í eilíft ríki, og sem gerði okkur að nýju prestdæmi og sérstakri þjóð að eilífu. (Melito. The Homily On the Passover eftir Melito, línur 2 ,58,61,68)

Já, ríkið er að eilífu, um eilífð. Og það var í gegnum leyndardóm spádómsins - spádóma sem trúarleiðtogar á tímum Jesú skildu ekki eins vel og þeir hefðu átt að vera - Jesús var boðaður áður en hann kom (fyrir hundruð þessara spádóma, skoðuðu ókeypis bókina, á netinu á www.ccog.org sem heitir: *Sönnun Jesús er Messías*). Annar ráðgáta sem tengist páskunum er að Jesús braut brauð og gaf hverjum lærisveinanna einstakan hlut (sbr. Lúkas 24:30), sem hjálpar þeim sem halda almennilega páskana kristinna manna (sem stundum er kallað evkaristían) í dag. sýna að Guð hefur eitthvað einstakt fyrir okkur hvert og eitt og við erum öll sérstakt fólk.

Írenaeus frá Lyon sagðist hafa verið kennt af Pólýkarpu frá Smyrna. Írenaeus skrifaði að kristnir menn ættu „vonina um upprisnu til eilífðar“ (Irenaeus. Against Heresies, Book IV, Chapter 18, para 5). Og já, upprisnir kristnir munu lifa um alla eilífð.

Sálmarnir kenna:

²⁰ Þú, sem sýndir mér miklar og miklar þrengingar, munt lífga mig aftur og leiða mig upp úr djúpum jarðar. ²¹ Þú munt auka hátign mína og hugga mig alls staðar. (Sálmur 71:20-21)

Eftir upprisuna (einnig nefnt endurlífgun) mun Guð auka mikilleika þjóna sinna.

Hversu mikið?

Jesús vitnaði í „þið eruð guðir“ (Jóhannes 10:34) hluta Sálms 82:6 sem er kenning sem tengist fullkominni guðsdýrkun til þeirra sem eru fúsir til að lifa að hætti Guðs.

Irenaeus kenndi líka að:

... enginn annar er kallaður Guð í ritningunum nema faðir allra og sonurinn **og þeir sem ættleiðinguna eiga** (Irenaeus. Adversus haereses , bók IV, formáli, vers 4)

„Ég sagði: Þér eruð allir synir hins hæsta og guðir. en þú skalt deyja eins og menn.“ Hann talar tvímælalaust þessi orð til þeirra sem ekki hafa hlotið ættleiðingargjöfina, en fyrirlíta holdgervingu hinnar hreinu kynslóðar Guðs orðs, svíkja mannlegt eðli um stöðuhækkun til Guðs og sýna sig vanþakkláta orði Guðs, sem varð þeim hold. Því að til þess varð orð Guðs að manni, og sá sem var sonur Guðs varð mannsönur, til þess að maðurinn, sem tekinn var í orðið og hlotið ættleiðingu, gæti orðið sonur Guðs. . Því að með öðrum hætti hefðum við ekki getað náð óförgengileika og ódauðleika, nema við hefðum verið sameinuð óförgengileika og ódauðleika. Írenaeus. Andstæðingur haereses , bók III, 19. kafli, vers 1).

Jóhannes postuli skrifaði:

² Þér elskuðu, nú erum vér Guðs börn, og það, sem við munum verða, hefur enn ekki verið opinberað. vér vitum, að ef það birtist, munum vér líkjast honum, því að vér munum sjá hann eins og hann er. (1. Jóhannesarbréf 3:2, Darby biblíuþýðing)

Vegna þess að Jesús hefur ekki enn snúið aftur, hafa kristnir menn ekki enn breyst til að líkjast honum – en að vera svo breyttur er hluti af áætluninni (sbr. 1. Korintubríf 15:50-53). Það er enn einhver leyndardómur um hvernig við munum líta út (1Kor 13:12), en áætlun Guðs felur í sér guðdómun (Rómverjabréfið 8:29; Postulasagan 17:29; Matteus 5:48; Efesusbréfið 3:14-19; Malakí 2 :15).

Snemma á annarri öld skrifaði Ignatius frá Antíokkíu:

Því að það er ekki löngun mín að koma fram við þig eins og manneskjur, heldur að þóknast Guði, eins og þér líkar honum. Því að ég mun aldrei nokkurn tíma hafa slíkt tækifæri til að öðlast Guð ... rétt á heiður betri verks ... Það er gott að fara frá heiminum til Guðs, að ég geti risið upp aftur til hans. ... Leyfðu mér að verða fæða fyrir villidýrin, fyrir hverra verkfæri það verður veitt mér að öðlast Guð ... Ég þrái drykk Guðs, nefnilega blóðs hans, sem er óförgengilegur kærleikur og eilíft líf. (Ignatius. Bréf til Rómverja, kafli 2,4).

Hann er dyr föðurins, þar sem gengið er inn Abraham, Ísak, Jakob, spámennirnir, postularnir og kirkjan. Allt þetta hefur það að markmiði að ná til einingu Guðs (Ignatius. Bréf til Rómverja, 9. kafli).

Svo, Ignatius kenndi að markmiðið fyrir fólk Guðs væri guðgun og að vinna betra, eilíft, verk.

Seinna á annarri öld skrifaði Þeófilus frá Antíokkíu:

Þeim sem með þolinmæði í velgjörðum leitast eftir ódauðleika, mun hann gefa eilíft líf, gleði, frið, hvíld og gnægð góðra hluta, sem hvorki hefur auga séð né eyra heyrt, né hefur komist inn í hjarta manns. að verða þunguð. (Theophilus. Til Autolycus, I. bók, 14. kafli)

Þess vegna er það líka skrifað í 1. Mósebók, þegar maðurinn hafði myndast í þessum heimi, eins og hann hefði tvisvar verið settur í Paradís; svo að sá fullnaðist þegar hann var settur þar og hinn mun rætast eftir upprisuna og dóminn. Því eins og ker, þegar það hefur verið mótað, hefur einhvern galla, er mótað eða endurgert, til að það verði nýtt og heilt; svo gerist það líka fyrir manninn af dauðanum. Því að einhvern veginn er hann sundraður, til þess að hann rísi heill upp í upprisunni; Ég meina flekklaus, og réttlát og ódauðleg. ...

Því að ef hann hefði gert hann ódauðlegan frá upphafi, þá hefði hann gert hann að Guði ... til þess að ef hann hneigðist að hlutum ódauðleika, hélt boðorð Guðs, **fengi hann að launum frá honum ódauðleika og yrði Guð** ... Því að Guð hefur gefið oss lögmál og heilög boðorð; og sérhver sá sem geymir þetta getur orðið hólpinn og, þegar hann öðlast upprisuna, getur hann erfitt óförgengileika (Theophilus of Antioch. To Autolycus, Book 2, Chapters 26, 27, bls. 105).

sá sem breytir réttlátlega mun sleppa við eilífar refsingar og verða talinn verðugur eilífs lífs frá Guði. (Theophilus. Til Autolycus, II. bók, 34. kafli)

En þeir sem tilbiðja hinn eilífa Guð, þeir munu erfa eilíft líf, (Theophilus. To Autolycus, Book II, Chapter 36)

Og vér höfum lært heilagt lögmál; en vér höfum sem löggjafa þann, sem í raun er Guð, sem kennir oss að hegða okkur réttlátlega, vera guðrækin og gjöra gott. (Theophilus. To Autolycus, bók III, 9. kafli)

Svo kenndi Þeófilus guðdómun og að gera gott fyrir þá sem voru raunverulegir kristnir.

Á þriðju öld skrifaði rómversk-kaþólski dýrlingurinn og Hippolytus biskup í Róm:

Faðir ódauðleikans sendi hinn ódauðlega son og orð í heiminn, sem kom til mannsins til að þvo hann með vatni og anda; Og hann, sem ól okkur aftur til förgengileika sálar og líkama, andaði í okkur lífsanda (anda) og gaf okkur óförgengilegan yfirgang. Ef maðurinn er því orðinn ódauðlegur, mun hann líka vera Guð. Og ef hann er gerður að Guði með vatni og heilögum anda eftir endurnýjun lagsins, þá kemur í ljós að hann er einnig samerfingi Krists eftir upprisun frá dauðum (Hippolytus. The Discourse on the Holy Theophany, 8. kafli).

Því að með því að þróast í dyggð og öðlast betri hluti, „ná til þess sem áður er,“ {Filippíbréfið 3:13, KJV} samkvæmt orði hins blessaða Páls, rísum við alltaf til æðri fegurðar. Ég meina hins vegar að sjálfsgöðu andlega fegurð, svo að við okkur megi líka segja hér á eftir: "Konungurinn þráði fegurð þína mjög." (Hippolytus. Brot úr ritningarskýringum Hippolytusar)

Þannig kenndi Hippolytus guðdómun og að kristnir menn ná betri árangri með því að gera framfarir í dyggðum.

Á 4. öld kenndi grísk-rómverski dýrlingurinn og Ambrosius biskup í Mílanó:

Þá varð meýja þunguð og orðið varð hold til þess að hold gæti orðið Guð (Ambrosius frá Milánó. Um meýdóminn (I. bók, 11. kafli).

Á 4. ^{öld} skrifaði grísk-rétttrúnaðar dýrlingurinn og biskup Jóhannes Chrysostom:

... maðurinn getur orðið Guð og barn Guðs. Því að við lesum: „Ég hef sagt: Þér eruð guðir, og þér eruð allir börn hins hæsta“ (Jóhannes Chrysostom. Hómilía 32 um Postulasöguna).

Talið var að guðdómun væri markmið fyrir menn að minnsta kosti frá tímum Jesú.

Mystery of Race?

Menn koma í ýmsum litum, formum og útliti.

Enginn kynþáttur er öðrum kynstofni æðri.

Margir búa í löndum þar sem kynþáttur þeirra ræður ríkjum. Þeir læra ýmsar lexíur.

Sumt fólk býr í löndum þar sem kynþætti þeirra er mjög mismunandi. Þeir læra ýmsar lexíur.

Sum eru blanda af fleiri en einum kynstofni. Þeir læra ýmsar lexíur.

Sumt fólk býr í löndum sem sætta sig betur við marga kynþætti. Þeir læra ýmsar lexíur.

Og það eru breytileikar á milli þessara atburðarása, sem leiða að hluta til í því að læra ýmsar lexíur.

Við komum öll af Adam og Evu (1. Mósebók 3:20) og síðan af afkomendum sonar Nóa og eiginkonum þeirra.

Þó að það voru til homínídar af ýmsum gerðum fyrir Adam og Evu, voru allir nútímamenn komnir af Adam og Evu - svo, já, við erum öll hluti af mannkyninu, af fjölskyldu Adam og Evu.

Nýja testamentið nefnir „leynardóm meðal heiðingjanna“ (Kólossubrésið 1:27).

Fyrsti staðurinn sem við hittum hugtakið heiðingjar er í 1. Mósebók 10 þar sem sýnir að eftir flóðið eignuðust börn Nóa börn og fluttu á mismunandi staði og voru forfeður mismunandi kynþátta og margra þjóðernishópa.

Frá hjálpræðissjónarmiði er enginn munur á Gyðingum eða heiðingjum, Ísraelsmönnum eða öðrum sem ekki eru Ísraelsmenn (Kólossubrésið 3:9-11), "Því að það er engin hlutdrægni hjá Guði" (Rómverjabrésið 2:11). „Þeir munu koma úr austri og vestri, frá norðri og suðri og setjast í Guðs ríki“ (Lúk 13:29).

Sem sagt, hvers vegna afbrigðin?

Jæja, það hefur tilhneigingu til að leiða til þess að fólk hefur mismunandi reynslu.

En hvað með einstaklinga, ekki bara hópa af fólki?

Áætlun Guðs tekur ALLA einstaka reynslu þína með í reikninginn (Galatabréfið 6:7-8; Hebreabréfið 6:10; Sálmur 33:11-15).

Biblían nefnir að rétt eins og líkaminn hefur hluta eins og hendur og augu og hlutar til að lykta, heyra og annað hafa allir hlutir í líkamanum hlutverk:

¹⁴ Því að líkaminn er ekki einn limur heldur margir.

¹⁵ Ef fóturinn segði: "Af því að ég er ekki hönd, er ég ekki af líkamanum," er hann þess vegna ekki af líkamanum? ¹⁶ Og ef eyrað segði: "Af því að ég er ekki auga, tilheyrir ég ekki líkamanum," er það því ekki af líkamanum? ¹⁷ Ef allur líkaminn væri auga, hvar væri þá heyrnin? Ef allt væri að heyra, hvar væri lyktin? ¹⁸ En nú hefur Guð sett limina, hvern þeirra, í líkamann eins og hann vill. ¹⁹ Og ef þeir væru allir einn limur, hvar væri líkaminn?

²⁰ En nú eru limirnir margir, en þó einn líkami. ²¹ Og augað getur ekki sagt við höndina: "Ég þarfnast þín ekki." né aftur höfuðið við fæturna: "Ég þarfnast þín ekki." ²² Nei, miklu frekar, þeir líkamslimir sem virðast vera veikari eru nauðsynlegir. ²³ Og þeir limir líkamans, sem vér teljum minna virðulega, þeim veitum vér meiri heiður; og óframbærilegir hlutar okkar hafa meiri hógværd, ²⁴ en frambærilegir hlutar okkar þurfa ekki. En Guð skipaði líkamann, og hafði veitt þeim hluta, sem hann vantar, meiri virðingu, ²⁵ til þess að enginn klofningur yrði í líkamanum, heldur að limirnir skyldu hafa sömu umhyggju hver fyrir öðrum. (1. Korintubréf 12:14-26)

Taktu eftir að ein af ástæðunum fyrir því að vera ágreiningur er sú að við getum haft sömu umhyggju fyrir öðrum - það þýðir að mismunur er ætlaður til að hjálpa okkur að gefa ást á mismunandi vegu.

Nú gætu sumir sagt að það sé erfiðara að lifa ef þú ert ákveðinn kynþáttur, hæð, veikari o.s.frv.

Og að sumu leyti er það satt.

Samt er það hluti af áætluninni:

²⁷ En Guð hefur útvalið heimskulega hluti heimsins til að skamma hina vitru, og Guð hefur útvalið hið veika í heiminum til að skamma hið volduga. (1. Korintubréf 1:27)

Guð gerði fólk af ýmsum litum, lögun o.s.frv. til að vera hluti af einum líkama (Rómverjabréfið 12:4-5; 1. Korintubréf 12:12-14).

Allir munu hafa tækifæri til hjálpræðis.

Allir sem þiggja það tilboð munu geta veitt ást á einstakan hátt til að gera eilífðina betri fyrir sjálfa sig og alla aðra - að hafa mismunandi kynþætti, þjóðerni og útlit á þessum tíma mun stuðla að því að komandi öld eilífðarinnar verði betri en ella. hafa.

Vinna til að gera gott

Salómon skrifaði að fólk ætti að huga að verki Guðs (Prédikarinn 7:13). Margir skilja ekki verk Guðs eða telja það nógu vel – en þeir ættu að gera það (sbr. Matt 6:33). Það er verk sem þarf að vinna núna til að

styðja (Matteus 24:14, 28:19-20; Rómverjabréfið 9:28; 2. Korintubríf 9:6-8; Opinberunarbókin 3:7-10). Og það er gott að gera (sbr. 2. Korintubríf 9:6-14; Opinberunarbókin 3:7-13).

Meira en tólf sinnum (NKJV) segir Biblían sérstaklega að „gera gott“. Við gerum gott með því að hjálpa öðrum. Við gerum gott með því að elska Guð og náungann (Matteus 22:37-39) – aðra menn.

Kristnir menn eiga að styðja verk Guðs til að ná til annarra (Matteus 24:14, 28:19-20; Rómverjabréfið 10:15, 15:26-27).

Tilgangur vinnunnar er að gera hlutina betri:

⁵ Áætlanir hinna duglegu leiða vissulega til nógss, (Orðskviðirnir 21:5a)

²³ Í allri vinnu er hagnaður, (Orðskviðirnir 14:23)

²³ Í allri vinnu er ávinningur (Orðskviðirnir 14:23, bókstafsþýðing Youngs)

Vinna ætti að veita öllum ávinning (kostur).

Páll postuli skrifaði:

¹² Þess vegna, elskaðir mínir, eins og þú hefur alltaf hlýtt, ekki eins og í návist minni eingöngu, heldur nú miklu frekar í fjarveru minni, vinndu þitt eigið hjálpræði með ótta og skjálfta. ¹³ Því að það er Guð sem vinnur í yður bæði að vilja og að gjöra sér til velþóknunar. (Filippíbréfið 2:12-13)

Við eigum að vinna að velþóknun Guðs – sem er að auka kærleikann og gera eilífðina betri.

Guð hefur starf fyrir hvert okkar:

¹⁵ Þú skalt kalla, og ég mun svara þér. Þú skalt þrá verk handa þinna. (Jobsbók 14:15)

Þú ert líka verk Guðs! Hann hefur áætlun fyrir þig og það felur í sér að þú gerir verk til að hjálpa til við að gera eilífðina betri.

Rithöfundurinn Maria Popova gerði eftirfarandi athugasemd:

Leynardómurinn um hvað gerir þig og æskusjálfið þitt að sömu manneskju þrátt fyrir ævilangar breytingar er þegar allt kemur til alls ein áhugaverðasta spurning heimspekinnar. (Popova M. Grace Paley um listina að verða eldri. Brain Pickings, 3. september 2015)

Þó að það sé mörgum hulin ráðgáta er það ekki Guði ráðgáta. Guð er að vinna með okkur öllum til að hjálpa okkur að vera það besta sem við getum verið. Eins og að aðstoða aðra.

Íhuga að ástæðan fyrir því að finna upp hluti er yfirleitt til að gera hlutina betri.

Ástæðan fyrir því að Guð „fann upp“ mennina var að gera eilífðina betri.

Páll og Barnabas sögðu:

¹⁸ Öll verk hans eru þekkt af Guði frá eilífð. (Postulasagan 15:18)

Guð skapaði fólk og setti það á þessa jörð sem hluta af áætlun sinni um gott verk:

⁸ Því að af náð eruð þér hólpnir orðnir fyrir trú, og það ekki af yður sjálfum. Það er gjöf Guðs, ⁹ ekki verkanna, svo að enginn hrósaði sér. ¹⁰ Því að vér erum verk hans, sköpuð í Kristi Jesú til góðra verka, sem Guð hafði áður búið til, til þess að vér ættum að ganga í þeim. (Efesusbréfið 2:8-10)

Allir menn?

Allir sem samþykkja áætlun Guðs munu gera eilífðina betri. Og það mun vera allir sem hafa lifað nema hinir óforbetranlegu óguðlegu (fyrir frekari upplýsingar um það, skoðaðu ókeypis netbókina okkar: *Alhliða hjálpræðistilboð, Apokatastasis: Getur Guð bjargað hinum týndu á komandi öld? Hundruð ritninga sýna áætlun Guðs um hjálpræði*).

Jesús lýsti því yfir að það væri staður fyrir hvert okkar:

¹ „Látið ekki hjörtu yðar skelfast. Þú trúir á Guð; trúðu líka á mig. ² Í húsi föður míns eru mörg herbergi. Ef svo væri ekki, hefði ég þá sagt þér að ég væri að fara burt til að búa þér stað? ³ Og ef ég fer og bjó yður stað, mun ég koma aftur og bjóða yður velkomna í návist mína, svo að þér séuð líka þar sem ég er. (Jóhannes 14:1-3, BSB)

Staður fyrir þIG þýðir að Jesús lofar stað sem hentar þér best. Fyrir hæfileika þína. Ekki hafa áhyggjur af því að þú getir ekki verið hamingjusamur og framlagsríkur meðlimur Guðsríkis. Guð er trúr til að ljúka verkinu sem hann hefur hafið í þér (sbr. Filippíbréfið 1:6).

Áætlun Guðs fyrir menn mun vara að eilífu:

¹⁴ Ég veit að hvað sem Guð gerir, það mun vera að eilífu. (Prédikarinn 3:14)

Biblían sýnir að Jesús sjálfur kom til að gera hlutina betri:

⁶ ... Hann er einnig meðalgangari betri sáttmála, sem stofnaður var á betri fyrirheitum. (Hebreabréfið 8:6)

Kristnir menn eiga von um það betra - og þetta ætti að vera hughreystandi:

¹⁹ ... þar kemur fram betri von, þar sem við nálgumst Guði. (Hebreabréfið 7:19)

¹³ En ég vil ekki að þér séuð fáfróðir, bræður, um þá sem sofnaðir eru, svo að þér hryggist ekki eins og aðrir sem enga von hafa. ¹⁴ Því að ef vér trúum því, að Jesús hafi dáið og risið upp, mun Guð líka leiða þá með sér, sem sofa í Jesú.

¹⁵ Fyrir þetta segjum vér yður með orði Drottins, að vér, sem lifum og erum eftir þar til Drottinn kemur, munum alls ekki fara fram úr þeim, sem sofnaðir eru. ¹⁶ Því að sjálfur Drottinn mun stíga niður af himni með hrópi, með raust erkiengils og með básúnu Guðs. Og hinir dónu í Kristi munu fyrst rísa upp. ¹⁷ Þá munum vér, sem eftir lifum, verða hrifnir með þeim í skýin til móts við Drottin í loftinu. Og þannig munum við alltaf vera með Drottni. ¹⁸ Huggið því hver annan með þessum orðum. (1 Þessaloníkubríf 4:13-18)

³⁴ ... vitandi að yður eigi betri og varanlega eign. (Hebreabréfið 10:34, Berean Literal Bible)

Guð skapaði allt sem hann gerði svo að eilífðin yrði betri. Það verður betra að eilífu (sbr. Jeremía 32:38-41).

Að gera hlutina betri fyrir okkur gleður Guð, sem er líka betra. Og já, Guð getur þóknast (sbr. Hebreabréfið 11:5, 13:16; 1 Pétursbréf 2:19-20, NLT) - er það ekki líka betra fyrir Guð?

Guð skapaði það sem hann gerði svo að eilífðin væri betri.

Þess vegna skapaði hann alheiminn og þess vegna skapaði hann karla og konur.

Áætlun Guðs nær yfir alla sem munu hlýða kalli hans á þessari öld (sjá einnig: *Er Guð að kalla þig?*) og aðra á komandi tímum (sjá einnig ókeypis *netbókina: Alhliða hjálpræðistilboð. Apokatastasis: Getur Guð bjargað hinum týndu í öld framundan? Hundruð ritninga sýna hjálpræðisáætlun Guðs*).

Kristnir menn þurfa að skilja að einstaklingsþáttur þeirra er að gera eilífðina betri.

En þetta VERÐUR að gerast á Guðs hátt.

¹² Það er vegur sem manni sýnist réttur, en endir hans er vegur dauðans. (Orðskviðirnir 14:12; 16:25)

Það er fólk sem heldur að það sé að gera heiminn betri á margan hátt. Og svo lengi sem það samræmist vegum Guðs, þá eru þeir það vonandi.

Samt er til fólk sem heldur að það sé að gera heiminn betri þegar það mótmælir rétti til fóstureyðinga og ýmiss konar siðleysi sem Biblían fordæmir.

Það er fólk sem heldur að það sé að gera heiminn betri þegar það ýtir undir heiðna venjur eins góðar.

Því miður sannfæra flestir sjálfa sig og treysta á viðhorf annarra, eldri hefðir, langanir þeirra og/eða hjarta sitt yfir Biblíunni. Samt varar ritningin við:

⁹ „Svikur er hjartað umfram allt og illt í örvæntingu. Hver getur vitað það? ¹⁰ Ég, Drottinn, rannsaka hjartað, ég reyni hugann, til að gefa sérhverjum eftir sínum vegum, eftir ávöxtum gjörða hans. (Jeremía 17:9-10)

Ertu með hjarta sem er tilbúið til að gera hlutina á Guðs hátt?

Í alvöru? Sannarlega?

Vonandi gerirðu það.

Þó að Guð vill að fólk geri gott, þá gera þeir sem hafa sviksamlegt hjörtu það ekki:

²⁰ Sá sem hefur tálsýnt hjarta finnur ekkert gott, og sá sem hefur rangsnúna tungu fellur í hið illa. (Orðskviðirnir 17:20)

Jafnvel þegar hlutirnir virðast erfiðir frá líkamlegu sjónarhorni, treystu Guði:

⁹ Ó, óttist Drottin, þér hans heilögu! Þeir sem óttast hann skortir ekkert. ¹⁰ Ungu ljónin skorta og hungra; En þá sem leita Drottins mun ekki skorta neitt gott. (Sálmur 34:9-10)

³¹ Vertu því ekki áhyggjufullur og segðu: Hvað eigum vér að eta? eða 'Hvað eigum við að drekka?' eða 'Hvað eigum við að klæðast?' ³² Því að eftir öllu þessu leita heiðingjar. Því að þinn himneski faðir veit að þú þarft á öllu þessu að halda. ³³ En leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis hans, og allt þetta mun veitast yður að auki. ³⁴ Hafið því ekki áhyggjur af morgundeginum, því að morgundagurinn mun hafa áhyggjur af eigin hlutum. Dagurinn nægir hans eigin vandræði. (Matteus 6:31-34)

Til að hámarka möguleika þína fyrir sjálfan þig og aðra skaltu treysta Guði og hafa hann sem ráðgjafa þinn í ákvarðanatöku:

⁵ Treystu Drottni af öllu hjarta og reiddu þig ekki á eigið hyggjuvit. ⁶ Kannaðu hann á öllum þínum vegum, og hann mun vísa stigum þínum. ⁷ Vertu ekki vitur í þínum eigin augum; Óttist Drottin og farið frá hinu illa. ⁸ Það mun vera heilbrigði fyrir hold þitt og styrkur fyrir bein þín. (Orðskviðirnir 3:5-8)

Vertu ekki svo vitur í þínum eigin augum að þú treystir ekki fullkomlega á Guð.

Þú verður betur settur að treysta á Guð.

Vinna og styðja verk Guðs til að ná til annarra.

6. Það er langtímaáætlun

Nú er Guð „Hinn hái og háleiti sem býr í eilífðinni, sem heitir heilagur“ (Jesaja 57:15).

Kristnir menn, sem erfingjar Guðs núna og bókstafleg börn Guðs sem verða vegsömuð með honum í náinni framtíð (Rómverjabréfið 8:16-17), munu að lokum gera það sama. Kristnir munu búa í eilífðinni (þó ólíkt Guði munum við öll hafa átt upphaf).

Guð sjálfur hefur langtímaáætlun í huga:

²⁰ Því að sköpunin var undirgefin tilgangsleysi, ekki af fúsum og frjálsum vilja, heldur vegna hans, sem lagði hana undir sig í von. ²¹ vegna þess að sköpunin sjálf mun einnig frelsast úr ánauð spillingarinnar til dýrðarfrelsis Guðs barna. ²² Því að vér vitum að öll sköpunin stynur og erfiði með fæðingarverkjum saman allt til þessa. ²³ Ekki nóg með það, heldur líka vér, sem höfum frumgróða andans, jafnvel vér stynjum sjálfir innra með okkur, bíðum spenntir eftir ættleiðingu, endurlausn líkama vors. ²⁴ Því að vér erum hólpnir í þessari von, en von, sem sést, er ekki von. Því hvers vegna vonar maður enn eftir því sem hann sér? ²⁵ En ef vér vonum það, sem vér sjáum ekki, bíðum vér eftir því með þrautseigju. (Rómverjabréfið 8:20-25)

Guð vissi að það yrðu erfiðleikar innan sköpunar hans, en hann hefur áætlun.

Taktu eftir þremur þýðingum á Jeremía 29:11:

¹¹Því að ég veit hvaða áætlanir ég hef um þig,“ segir Drottinn, „áætlanir um að gera þér farsælan og ekki gera þér illt, ætla að gefa þér von og framtíð. (Jeremía 29:11, NIV)

¹¹ Því að ég þekki þær hugsanir, sem ég hugsa um yður, segir Drottinn, hugsanir friðar en ekki eymdar, til að binda enda á yður og þolinmæði. (Jeremía 29:11, Douay-Rheims)

¹¹ Því að ég veit hvaða áform ég hef um yður, segir Drottinn. „Þetta eru áætlanir til góðs en ekki hamfara, til að gefa þér framtíð og von. (Jeremía 29:11, Ný lifandi þýðing)

Sumir vitna í Jeremía 29:11 sem sönnun þess að Guð hafi áætlun fyrir þá. Og þó að Guð hafi áætlun fyrir alla, hafa margir tilhneigingu til að líta ekki á það vers í samhengi.

Taktu eftir því sem Biblían kennir:

¹¹ Því að ég þekki þær hugsanir, sem ég hugsa til þín, segir Drottinn, hugsanir friðar en ekki ills, til að gefa þér framtíð og von. ¹² Þá munt þú ákalla mig og fara og biðja til mín, og ég mun hlýða á þig. ¹³ Og þú munt leita mín og finna mig, þegar þú leitar mín af öllu hjarta. ¹⁴ Ég mun finnast af þér, segir Drottinn, og ég mun leiða þig aftur úr ánauð þinni. Ég mun safna yður saman frá öllum þjóðum og frá öllum þeim stöðum, þangað sem ég hef rekið yður, segir Drottinn, og ég mun leiða yður til þess staðar, sem ég hef flutt yður frá. (Jeremía 29:11-14)

Taktu eftir að áætlunin var útleð. Að vera útlendingur, vera pílgrímur. Svo ættum við trúaðir ekki að vera hissa á því að við passum ekki alltaf inn í. Skoðum líka það sem Pétur postuli skrifaði:

⁹ En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestdæmi, heilög þjóð, sérstakur lýður hans, til þess að þú getir kunngjört lofsöng hans, sem kallaði þig út úr myrkrinu til síns undursamlega ljóss. ¹⁰ sem áður voru ekki lýður, en eru nú lýður Guðs, sem ekki höfðu öðlast miskunn en nú öðlast miskunn.

¹¹Þér elskuðu, ég bið yður, sem útlendinga og pílagríma, að halda yður frá holdlegum girndum, sem berjast gegn sálinni, ¹²hafið hegðun yðar sæmilega meðal heiðingjanna, til þess að þeir megi, þegar þeir tala gegn yður sem illvirkja, fyrir góðverk yðar, sem þeir halda, vegsama Guð á vitjunardegi. (1. Pétursbréf 2:9-12)

¹⁷ Því að tíminn er kominn að dómur hefjist í húsi Guðs. og ef það byrjar á okkur fyrst, hver verður endir þeirra sem ekki hlýða fagnaðarerindi Guðs? ¹⁸ Nú „ Ef hinn réttláti verður naumlega hólpinn, hvar munu óguðlegir og syndarar birtast? (1. Pétursbréf 4:17-18)

²⁸ Og við vitum að allt samverkar til góðs þeim sem elska Guð, þeim sem eru kallaðir samkvæmt ásetningi hans. (Rómverjabréfið 8:28)

Stundum verðum við rugluð, en íhugum að ritningin kennir:

²⁴ „Kenn mér, og ég mun halda tungu minni. Láttu mig skilja hvar ég hef rangt fyrir mér. (Jobsbók 6:24)

⁸ „Því að mínar hugsanir eru ekki yðar hugsanir, né heldur mínir vegir mínir,“ segir Drottinn. ⁹ Því að eins og himinninn er hærrí en jörðin, svo eru vegir mínir hærrí en vegir yðar, og hugsanir mínar en hugsanir yðar. (Jesaja 55:8-9)

Trúðu og skildu að Guð hefur áætlun og er ekki að gera mistök. Hafið trú (sjá einnig ókeypis bæklinginn okkar á netinu: *Trú fyrir þá sem Guð hefur kallað og útvalið*).

Þú verður betur settur vegna þessara erfiðleika ef þú treystir Guði (Hebreabréfið 12:5-11; Orðskviðirnir 3:5-8). Og ef þú varst kallaður, útvaldur og trúr á þessari öld (Opinberunarbókin 17:14), muntu ríkja á jörðinni sem konungar og prestar (Opinberunarbókin 5:10) með Jesú á þúsund ára aldri (Opinberunarbókin 20:4-6) . Þú munt geta kennt fólki leiðina til að lifa betra til að hjálpa því á árþúsundinu og síðasta mikla degi (sbr. Jesaja 30:21).

Skildu að bæði faðirinn og sonurinn þjást af syndum mannkyns (sbr. 1. Mósebók 6:5-6), auk þjáningarinnar sem Jesús tók að sér að deyja fyrir syndir okkar (sbr. 1. Pétursbréf 4:1). Jesús lagði sjálfan sig í gegnum þetta af fúsum og frjálsum vilja (Jóhannes 10:18), en gerði það til að gera eilífðina betri.

Það er lexía sem við þurfum að læra í þessu lífi til að byggja upp þá tegund persónu sem mun hjálpa okkur að gera eilífðina betri.

¹ Af því að vér höfum verið réttlættir af trú, höfum vér frið við Guð fyrir Drottin vorn Jesúm Krist, ² fyrir hann höfum vér einnig aðgang af trú til þessarar náðar, sem vér stöndum í, og gleðjumst í von um dýrð Guðs. ³ Og ekki nóg með það, heldur státum vér líka af þrengingum, vitandi að þrenging leiðir af sér þolgæði. ⁴ og þrautseigju, karakter; og karakter, von. (Rómverjabréfið 5:1-4)

⁵ En einmitt þess vegna, gefðu alla kostgæfni, bætið við trú yðar dyggð, við dyggð þekkingu, ⁶ við þekkingu sjálfstjórn, við sjálfstjórn þolgæði, til þolgæði guðrækni, ⁷ við guðrækni bróðurkærleika og bróðurkærleika. . ⁸ Því að ef þetta er þitt og er mikið, munt þú hvorki vera óbyrja né ávaxtalaus í þekkingunni á Drottni vorum Jesú Kristi. (2. Pétursbréf 1:5-8)

Þú gætir haldið að þú hafir ekki gagn af erfiðleikum og prófraunum, en ef þú ert kristinn ættirðu að gera það.

Taktu eftir einhverju sem hinn látni Herbert W. Armstrong skrifaði:

AF HVERJU setti skapari Guð manninn á jörðina? Vegna æðsta æðsta tilgangs Guðs að endurskapa sjálfan sig - að endurskapa sjálfan sig, eins og það var, með því æðsta markmiði að skapa réttláta guðlega karakterinn að lokum í milljónum ótaldra getinna og fæddra barna sem munu verða Guðverur, meðlimir Guðsfjölskyldunnar. Maðurinn átti að bæta efnislega jörðina eins og Guð gaf honum hana, klára sköpun hennar (sem syndugir englar höfðu viljandi neitað að gera) og, með því að gera, endurreisa STJÓRN GUÐS, með lífsleið Guðs; og ennfremur, einmitt í þessu ferli AÐ Ljúka Sköpun mannsins með því að þróa heilagan, réttláta EIGINALINN Guðs, með samþykki mannsins sjálfs. Þegar þessi fullkomna og réttláta persóna hefur verið innrætt í manninn, og maðurinn breytt úr dauðlegu holdi í ódauðlegan anda, þá kemur hinn ÓTRÚLEGUR MANNLEIKUR - maðurinn sem fæðist inn í guðlega FJÖLSKYLDUN Guðs, endurreisir stjórn Guðs á jörðu, og taka svo þátt í að ljúka Sköpuninni yfir öllu endalausum víðáttunni í ALHEIMNUM! ... Guð mun hafa endurskapað SIG SJÁLFAN óseggjanlega milljón sinnum! Svo, á sjötta degi þessarar endursköpunarviku, sagði Guð (Elohim): „Við skulum skapa mann í okkar mynd, eftir líkingu okkar“ (1. Mós. 1:26). Manninum var gert að hafa (með samþykki hans) sérstakt samband við skapara sinn! Hann var skapaður í formi og lögun Guðs. Honum var gefinn andi (kjarni í formi) til að gera sambandið mögulegt (Armstrong HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, bls. 102-103).

Tilgangurinn með því að byggja upp karakter er að vera betri og geta þjónað betur.

Hvernig byggjum við upp karakter?

Jæja, besta leiðin er að hlýða honum.

Og það er okkur til heilla.

¹⁹ Ég kalla himin og jörð til vitnisburðar gegn þér í dag, að ég hef lagt fyrir þig líf og dauða, blessun og bölvun. veldu því lífið, svo að bæði þú og niðjar þínir megið lifa; ²⁰ til þess að þú megir elska Drottin, Guð þinn, hlýða rödd hans og halda þér fast við hann, því að hann er líf þitt og lengd þinna daga. og til þess að þú megir búa í landinu, sem Drottinn sór feðrum þínum, Abraham, Ísak og Jakobi, að gefa þeim." (5. Mósebók 30:19-20)

¹² Og nú, Ísrael, hvers krefst Drottinn Guð þinn af þér annað en að óttast Drottin Guð þinn, ganga á öllum hans vegum og elska hann, þjóna Drottni Guði þínum af öllu hjarta þínu og af öllu þínu. sál, ¹³ og að **halda boðorð Drottins og lög hans, sem ég býð þér í dag þér til heilla** ? (5. Mósebók 10:12-13)

Taktu eftir því að Guð gaf boðorð okkur til góðs.

Þú gætir sagt að það hafi verið í Gamla testamentinu og að kærleikurinn sé það sem skiptir máli.

Að vissu leyti hefðirðu rétt fyrir þér.

Að vissu marki?

Já, að því marki sem þú ert fús til að hlýða boðorðum Guðs, sem eru kærleiksríkar reglur okkur til góðs, þá hefðir þú rétt fyrir þér.

Jesús kenndi:

¹⁵ Ef þér elskið mig, haldið boðorð mín. (Jóhannes 14:15)

⁹ „Eins og faðirinn elskaði mig, hef ég og elskað yður. vertu í ást minni. ¹⁰ Ef þér haldið boðorð mín, munuð þér vera í kærleika mínum, eins og ég hef haldið boðorð föður míns og er í kærleika hans. (Jóhannes 15:9-10)

Guð elskaði okkur og gerði okkur svo að við getum tekið á móti og notið góðs af þeim kærleika. Sérhver biblíulega rétt val, rétt ákvörðun og rétt aðgerð sem við gerum hjálpar okkur að byggja upp karakter. Þetta mun hjálpa okkur persónulega sem og öðrum.

Páll postuli skrifaði:

¹ Líkið eftir mér, eins og ég líki eftir Kristi. (1. Korintubríf 11:1)

¹² ... lögmálið er ekki af trú, heldur „sá sem gjörir þau mun lifa fyrir þau“. (Galatabréfið 3:12)

¹² ... boðorðið heilagt og réttlátt og gott. (Rómverjabréfið 7:12)

Þeir sem munu sannarlega líkja eftir Jesú munu vaxa í náð og þekkingu Jesú um alla eilífð (2. Pétursbréf 3:18) til að gefa betur kærleika.

Jakob postuli og Jesús lýstu því yfir að kærleikurinn væri tengdur boðorðum Guðs:

⁸ Ef þú uppfyllir konunglega lögmálið samkvæmt ritningunni: "Þú skalt elska náunga þinn eins og sjálfan þig," þá gjörir þú vel. ⁹ En ef þér sýnið hlutdrægni, drýgið þér synd og eruð dæmdir af lögmáli sem brotamenn. ¹⁰ Því að hver sem heldur allt lögmálið og hrasar þó í einum stað, hann er sekur um alla. ¹¹ Því að sá sem sagði: "Drýgðu ekki hór," sagði einnig: "Ekki myrða." Nú ef þú drýgir ekki hór, heldur morð, þá ertu orðinn lögbrotsmaður. (Jakobsbréfið 2:8-11)

³⁷ Jesús sagði við hann: "Elska skalt þú Drottin Guð þinn af öllu hjarta þínu, allri sálu þinni og öllum huga þínum." ³⁸ Þetta er fyrsta og stóra boðorðið. ³⁹ Og annað er því líkt: Þú skalt elska náunga þinn eins og sjálfan þig. ⁴⁰ Á þessum tveimur boðorðum hvílir allt lögmálið og spámennirnir." (Matteus 22:37-40)

Tilgangur boðorðanna er að sýna kærleika (1. Tímóteusarbréf 1:5), gera okkur betri og hjálpa öðrum að verða betri.

¹³Við skulum heyra niðurstöðu alls málsins:

Óttast Guð og haldið boðorð hans ,
því að þetta er allt mannsins.

¹⁴Því að Guð mun leiða hvert verk fyrir dóm,
þar á meðal allt það leynda, hvort sem það er gott eða illt. (Prédikarinn 12:13-14)

Boðorðin tíu voru ekki einhverjar handahófskenndar reglur eða byrði.

Taktu eftir einhverju úr Gamla og Nýja testamentinu:

¹⁸ Þar sem engin opinberun er, varpa lýðurinn böndum. En sæll er sá sem heldur lögin.
(Orðskviðirnir 29:18)

³ Kæru vinir, þótt ég hafi verið fús til að skrifa ykkur um sameiginlegt hjálpraði okkar, þá finn ég mig nú knúinn til að skrifa til að hvetja ykkur til að berjast af einlægni fyrir trúnni sem var í eitt skipti fyrir öll falin hinum heilögu. ⁴ Því að nokkrir menn hafa laumast inn á meðal yðar á laun - menn sem fyrir löngu voru merktir fyrir þá fordæmingu sem ég ætla að lýsa - óguðlegir menn sem hafa breytt náð Guðs vors í leyfi til hins illa og afneita okkar eina meistara og Drottni. , Jesús Kristur. (Júdasarguðspjall 3-4, NET Bible)

³ Því að þetta er kærleikur Guðs, að vér höldum boðorð hans. Og boðorð hans eru ekki íþyngjandi. (1. Jóhannesarbréf 5:3)

Boðorðin tíu eru ekki byrði, en að halda þau gerir mann hamingjusaman.

Í þessu lífi vill Guð að við lifum farsælu og hamingjusömu lífi -- njótum góðrar heilsu, krefjandi starfs, fallegs hjónabands og hamingjusömra barna. Hann lofar blessunum og sérstakri vernd til þeirra sem leitast við að gera vilja hans og halda boðorð hans!

² Þér elskuðu, ég bið að þér farnast vel í öllu og vera heilsuhraust, eins og sálu þinni dafnar. ³ Því að ég fagnaði mjög þegar bræður komu og báru vitni um sannleikann sem er í yður, eins og þú breytir í sannleikanum. ⁴ Ég hef ekki meiri gleði en að heyra að börn mín ganga í sannleika. (3. Jóhannesarbréf 2-4)

²⁶ Sjá, ég legg fram fyrir þig í dag blessun og bölvun: ²⁷ blessun ef þú hlýðir boðorðum Drottins Guðs þíns, sem ég býð þér í dag, ²⁸ og bölvun, ef þú hlýðir ekki boðorðum Drottins. Guð þinn, en vik þú frá þeim vegi sem ég býð þér í dag (5. Mósebók 11:26-28).

¹⁹ Ég kalla himin og jörð til vitnisburðar gegn þér í dag, að ég hef lagt fyrir þig líf og dauða, blessun og bölvun. veldu því lífið, svo að bæði þú og niðjar þínir megið lifa; ²⁰ til þess að þú megir elska Drottin, Guð þinn, hlýða rödd hans og halda þér fast við hann, því að hann er líf þitt og lengd þinna daga. (5. Mósebók 30:19-20)

Að lifa að hætti Guðs veitir hamingju sem er meira en hverful ánægja. Það veitir fullvissu þegar erfiðir tímar eru:

¹³ Sæll er sá maður sem finnur speki og sá sem öðlast skilning. ¹⁴ Því að ágóði hennar er betri en silfurgróði, og ávinningur hennar en fínu gulli. ¹⁵ Hún er dýrmætari en rúbínar, og allt það sem þú vilt getur ekki jafnast á við hana. ¹⁶ Lengi daga er í hægri hendi hennar, í vinstri hendi hennar auður og heiður. ¹⁷ Vegir hennar eru vegir ljúfmennsku, og allir hennar vegir eru friður. ¹⁸ Hún er lífsins tré þeim sem halda henni, og sælir eru allir sem halda henni. (Orðskviðirnir 3:13-18)

¹⁵Sæll er sá lýður, hvers Guð er Drottinn! (Sálmur 144:15)

²¹ Sá sem fyrir lítur náunga sinn syndgar. En sá sem miskunnar fátækum, sæll er hann. (Orðskviðirnir 14:21)

¹⁴ Sæll er maðurinn sem er alltaf lotningur ... (Orðskviðirnir 28:14a)

⁵ Sæll er sá, sem hefur Guð Jakobs sér til hjálpar, sem vonar til Drottins, Guðs síns, ⁶ sem skapaði himin og jörð, hafið og allt, sem í þeim er. Sem varðveitir sannleikann að eilífu, (Sálmur 146:5-6)

Að lifa að hætti Guðs gerir okkur sannarlega hamingjusöm. Við ættum að gera það ásamt því að biðja um visku (Jakobsbréfið 1:5).

Boðorðin tíu voru gerð kunnug fyrir okkur til að byggja upp karakter í okkur svo að við getum verið betri og gert eilífðina betri. Við getum í þessu lífi gert okkar eigin eilífð betri ef við treystum honum sannarlega.

Samt, vegna brenglunar frá trúarleiðtogum, var Páll postuli innblásinn til að skrifa um „leyndardóm lögleysunnar“ (2. Þessaloníkubréf 2:7). Samkvæmt Jesú mun lögleysan aukast á þessum endatímum og valda því að kærleikur margra kólnar (Matt 24:12). Því miður mun þetta hjálpa til við að leiða til lokatímans „Leyndardómur Babýlon hinnar miklu“ (Opinberunarbókin 17:5) - trúarlegs valds í borginni sjö hæða (Opinberunarbókin 17: 9,18). Fyrir meira um það og boðorðin tíu, skoðuðu ókeypis bæklinginn á netinu: *Boðorðin tíu: Decalogue, Christianity, and the Beast* .

Áætlun Guðs er betri

Síðari hluti áætlunar Guðs mun vera betri en fyrri hluti áætlunarinnar sem:

⁸ Endir hluts er betri en upphaf hans; (Prédikarinn 7:8)

Taktu samt eftir andstæðu þeirra sem efast um Guð og raunverulegt fólk Guðs:

¹³ Orð þín hafa verið hörð gegn mér : "Segir Drottinn: En þú segir: Hvað höfum vér talað gegn þér?" ¹⁴ Þú hefur sagt: „Það er gagnslaust að þjóna Guði. Hvaða gagn er það, að vér höfum haldið lög hans og að vér höfum gengið sem syrgjendur frammi fyrir Drottni allsherjar? ¹⁵ Svo nú köllum vér hina hroka blessaða, því að þeir sem illt gjöra eru upp risnir; þeir freista jafnvel Guðs og fara lausir.“

¹⁶ Þá töluðu þeir sem óttuðust Drottin sín á milli, og Drottinn hlustaði og heyrði þá. Svo var minningarbók skrifuð frammi fyrir honum fyrir þá sem óttast Drottin og hugleiða nafn hans.

¹⁷ "Þeir skulu vera mínir," segir Drottinn allsherjar, "þann dag sem ég gjöri þá að gimsteinum mínum. Og ég mun hlífa þeim eins og maður hlífir eigin syni sínum, sem þjónar honum." ¹⁸ Þá munt þú aftur greina á milli réttláts og óguðlegra, milli þess sem þjónar Guði og þess sem þjónar honum ekki. (Malakí 3:13-18)

Taktu eftir eftirfarandi spádómi:

⁶ Því að barn er oss fætt, sonur er oss gefinn. Og ríkisstjórnin mun vera á hans öxl. Og nafn hans mun heita Dásamlegur, ráðgjafi, voldugur Guð, eilífur faðir, friðarhöfðingi. ⁷ **Aukning stjórnar hans og friðar . Enginn endir mun taka** , Yfir hásæti Davíðs og yfir ríki hans, að skipuleggja það og staðfesta það með dómi og réttlæti. Frá þeim tíma og áfram, jafnvel að eilífu. Vandlæti Drottins allsherjar mun framkvæma þetta. (Jesaja 9:6-7)

Svo, Guð mun auka stjórn sína og frið, og það verður enginn endir á því. Enginn endir á að gera hlutina betri.

„Postularnir, eins og Jesús hafði gert, boðuðu fagnaðarerindið — GÓÐU FRÉTTIR um væntanleg BETRI HEIM“ (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

Komandi ríki Guðs er eilíft:

¹³ Ríki þitt er eilíft ríki, og ríki þitt varir frá kyni til kyns. (Sálmur 145:13)

³ Hversu mikil eru tákni hans og hversu máttug undur hans! Ríki hans er eilíft ríki, og ríki hans er frá kyni til kyns. (Daníel 4:3)

²⁷ Þá mun ríkið og yfirráðin og mikilleik konungsríkjanna undir öllum himni gefast lýðnum, hinum heilögu hins hæsta. Ríki hans er eilíft ríki, og öll ríki skulu þjóna honum og hlýða. (Daníel 7:27)

Taktu eftir því að hinum heilögu verður gefið eilíft ríki. Það er í samræmi við það sem Pétur postuli var innblásinn til að skrifa:

¹⁰ Þess vegna, bræður, verið enn duglegri við að gera köllun ykkar og kjör örugga, því að ef þið gerið þetta munuð þið aldrei hrasa. ¹¹ Því að þannig mun yður ríkulega veitast aðgangur að eilífu ríki Drottins vors og frelsara Jesú Krists. (2. Pétursbréf 1:10-11)

Þýðir það að við vitum öll smáatriðin?

Nei, en hann hefur gefið okkur getu til að skilja og sjá sum áform hans:

¹⁰ Ég hef séð það verkefni sem Guð hefur gefið, sem mannanna börn eiga að sinna. ¹¹ Hann hefur gert allt fallett á sínum tíma. Einnig hefur hann lagt eilífðina í hjörtu þeirra, nema að enginn getur fundið út verkið sem Guð gerir frá upphafi til enda. (Prédikarinn 3:10-11)

¹² Því að nú sjáum við í spegli, dimmt, en síðan augliti til auglitis. Nú veit ég að hluta, en þá mun ég vita eins og ég er líka þekktur. (1. Korintubréf 13:12)

⁹ En eins og ritað er:

„Augað hefur ekki séð og ekki heyrt eyra og ekki komist í hjarta manns það sem Guð hefur búið þeim sem elska hann. (1. Korintubréf 2:9)

Svo, vinna er eitthvað sem Guð vill að fólk geri. Guð mun láta þá sem verða hans vinna verk til að gera eilífðina betri. Þannig að við getum vitað hluta af áætluninni og áætlunin er betri en við höfum skilið.

Jafnvel á tímum Gamla testamentisins sáu sumir um eilífðina og raunveruleika áætlunar Guðs (sbr. Hebreabréfið 11:13-16).

Til að fá hugmynd um hversu miklu betri eilífð í ríki Guðs verður í samanburði við „þessa núverandi illu öld“ (Galatabréfið 1:4), taktu eftir eftirfarandi:

³ Og ég heyrði háa rödd af himni segja: „Sjá, tjaldbúð Guðs er hjá mönnum, og hann mun búa hjá þeim, og þeir skulu vera hans fólk. Guð sjálfur mun vera með þeim og vera Guð þeirra. ⁴ Og Guð mun þerra hvert tár af augum þeirra. Þar mun ekki frammar vera dauði, hvorki sorg né grátur. Enginn kvöl skal frammar vera, því hið fyrra er liðið.“

⁵ Þá sagði sá, sem í hásætinu sat: "Sjá, ég gjöri alla hluti nýja." Og hann sagði við mig: "Skrifaðu, því að þessi orð eru sönn og trú." (Opinberunarbókin 21:3-5)

⁷ ... Eilífur gleði skal vera þeirra. (Jesaja 61:7)

¹⁸ Því að ég tel að þjáningar þessa tíma séu ekki verðugar *til samanburðar* við þá dýrð sem opinberast mun í okkur. (Rómverjabréfið 8:18)

Það verður ekki aðeins endir á þjáningu, það verður raunveruleg gleði. Og þú getur átt þátt í að auka þá gleði.

7. Lokaathugasemdir

Talið hefur verið að alls hafi verið um 40 til 110 milljarðar manna eða svo sem hafa lifað (og flestir látist).

Tilgangur mannkyns er ekki að tilbiðja Guð til einskis til að safna ánægju fyrir okkur og dýrð fyrir hann. Þó að eilífðin verði full af ánægju fyrir okkur og Guð sé verðugur meiri dýrðar en við getum skilið núna, er tilgangur okkar að gera eilífðina betri fyrir aðra líka.

Jesús hefur skapað stað fyrir hvert og eitt okkar (sbr. Jóhannes 14:2) þar sem Guð mótar okkur hvert fyrir sig (Sálmur 33:15) til að fullkomna okkur (Sálmur 138:8). Hann mun ljúka verkinu sem hann hóf í sérhverjum okkar sem erum fús (Filippíbréfið 1:6).

Milljarðar okkar eru öll mismunandi og höfum mismunandi leiðir til að gefa. Endanlegt hlutverk okkar er að gera eilífðina betri - þetta þýðir að já, þú munt hafa einstakt leið til að gefa. Nema þú neitar að lokum að styðja ríki Guðs muntu eiga þinn þátt í að gera eilífðina betri fyrir hvern og einn af að minnsta kosti 40 milljörðum annarra og síðan jafnvel fleiri (sbr. 1. Korintubríf 12:26; Job 14:15; Galatabréfið 6: 10)!

Biblían kennir að við eigum að „virði aðra betur en“ okkur sjálf (Filippíbréfið 2:3). Þess vegna skaltu íhuga að næstum allir sem þú hefur hitt munu einn daginn hjálpa til við að gera eilífðina betri fyrir þig (og þig fyrir þá). Allir sem þú hefur dæmt rangt, haft fordóma gegn, haft rangar hugsanir um, kannski lokaðir í umferðinni, misþyrmt, sem og þá sem þú hefur verið góður við, gætir þú þurft að vinna fyrir. Reynið því að „verið góðviljaðir hver við annan, miskunnsamir, fyrirgefið hver öðrum, eins og Guð fyrirgef yður í Kristi“ (Efesusbréfið 4:32). „Svo mikið sem á yður er háð, lifið í friði með öllum“ (Rómverjabréfið 12:18).

Þar sem eilífðin varir í óendanlega langan tíma skaltu íhuga að þú munt í raun og veru geta þekkt 40 milljarða (líklega fleiri) manna miklu betur en þú þekkir sjálfan þig núna!

Þú gætir þurft að vinna fyrir suma sem þér fannst Guð aldrei geta notað (sbr. Matteus 21:28-32) – því „margir þeir fyrstu munu verða síðastir og þeir síðustu fyrstir“ (Mark 10:31).

Íhugaðu ennfremur að Biblían kennir að allt fólk – líka þeir sem þér þykir kannski ekki vænt um – hafi möguleika á að fyllast allri fyllingu Guðs:

¹⁴ Þess vegna beygi ég kné fyrir föður Drottins vors Jesú Krists, ¹⁵ sem öll ættin á himni og jörðu er nefnd frá, ¹⁶ að hann myndi gefa yður, eftir auðæfum dýrðar sinnar, að styrkjast með mætti fyrir anda hans í hinum innri manni, ¹⁷ til þess að Kristur megi búa í hjörtum yðar fyrir trú. að þú, sem ert rótgróinn og grundvöllur í kærleika, ¹⁸ getir skilið með öllum heilögum, hvað er breiddin og lengdin, dýptin og hæðin — ¹⁹ að þekkja kærleika Krists, sem stenst þekkingu; **svo að þú verðir fullur af allri fyllingu Guðs**. (Efesusbréfið 3:14-19).

Við eigum að læra og læra meira (2. Pétursbréf 3:18).

Spáð var meiri þekkingu um endalokatímamann (Daníel 12:4) , þar á meðal endurreisn þess sem glataðist (Matt 17:11).

Svo virðist sem vitneskjan um hvers vegna Guð skapaði allt sem hann gerði sé eitthvað sem þyrfti að endurreisa að fullu.

Hvernig gerir Guð það?

⁹ „Hverjum mun hann kenna þekkingu? Og hvern mun hann fá til að skilja boðskapinn? Þeir sem eru bara vandir af mjólk? Þeir sem eru bara dregnir af brjóstunum? ¹⁰ Því að boðorð verður að vera á boðorði, boðorð á boðorð, lína á línu, lína á línu, hér smá, þar smá. (Jesaja 28:9-10)

¹⁰ En Guð hefur opinberað okkur þá fyrir anda sinn. Því að andinn rannsakar alla hluti, já, djúpa hluti Guðs. (1. Korintubréf 2:10)

Þannig að með því að skoða ýmsar ritningargreinar getum við lært kenningar. Og ef við erum leidd af anda Guðs getum við skilið enn meira.

Og hvernig ættu einstakir kristnir menn að bregðast við þegar þeir standa frammi fyrir nýrri guðfræðilegri þekkingu?

Að biðja til Guðs um skilning eins og Job nefndi er eitt skref til að taka:

²⁴ Kenn mér, og ég mun halda tungu minni. Láttu mig skilja hvar ég hef rangt fyrir mér. (Jobsbók 6:24)

Í Nýja testamentinu settu Bereanar göfugt fordæmi:

¹⁰ Þá sendu bræðurnir þegar í stað Pál og Sílas um nóttina til Berea. Þegar þeir komu, gengu þeir inn í samkundu Gyðinga. ¹¹ Þessir voru sanngjarnari {göfugri, KJV} en þeir í Þessaloníku, þar sem þeir tóku við orðinu með öllum fúsleika og rannsökuðu Ritninguna daglega til að komast að því hvort þetta væri svo. (Postulasagan 17:10-11)

Hluti af tilgangi þessarar bókar hefur verið að gefa ritningarstaði svo allir sem vilja sjá að svo er. Hluti af tilgangi mínum með því að skrifa var að deila sannleika Guðs til allra sem kunna að hafa opin eyru.

Guð hefur áætlun fyrir þig. Guð elskar þig og vill að þú elskir aðra. Þú átt að lifa í samræmi við hans kærleiksríka lífshætti. Aukin raunveruleg ást: það má líta á það sem tilgang lífsins.

Biðjið um að vera með Guði (sbr. Jósúabók 5:13-14). "Ef Guð er með okkur, hver getur verið á móti okkur?" Rómverjabréfið 8:31).

Biblían kennir að öll sköpunin, þar á meðal menn, hafi verið gerð „mjög góð“ (1. Mósebók 1:31) og að hann hafi skapað og blessað sjöunda daginn (Mósebók 2:2-3).

Biblían kennir að þrátt fyrir að Guð hafi skapað mennina réttláta hafa þeir leitað margra rangra leiða (Prédikarinn 7:29) .

Aftur, vinsamlegast gerðu þér grein fyrir því að Biblían kennir:

⁸ Endir hluts er betri en upphaf hans; Þolinmóður í anda er betri en stoltur í anda. (Prédikarinn 7:8)

Byrjunin var mjög góð og endirinn verður enn betri.

Guð gerði mannkynið til að fjölga sér og vera hluti af fjölskyldu sinni (Malakí 2:15).

Hann lét okkur taka þátt í dýrð sinni (Rómverjabréfið 8:17) og stjórna alheiminum (Hebreabréfið 2:5-17). Jesús kenndi: „Sællara er að gefa en þiggja“ (Postulasagan 20:35).

GUÐ KOMIÐ mannkynið til í því skyni að gefa kærleika (sbr. 1. Jóh. 4:7-12) og svo að það yrði meiri kærleikur í alheiminum (sbr. Matteus 22:37-39). Það er tilgangur lífsins.

Hver er leyndardómur áætlunar Guðs? Hvers vegna skapaði Guð eitthvað?

Guð skapaði það sem hann gerði svo að eilífðin væri betri (sbr. Hebreabréfið 6:9, 11:16; Filippíbréfið 1:23).

Þess vegna skapaði hann alheiminn og þess vegna skapaði hann karla og konur. Hann skapaði alheiminn sérstaklega sem arfleifð/arf fyrir Jesú og allt mannkynið.

Menn sem fá eilíft líf munu gera eilífðina betri.

Áætlun Guðs nær yfir alla sem munu hlýða kalli hans á þessari öld (sjá einnig ókeypis netbæklinginn *Is God Calling You?*), og aðra á komandi tímum (sjá einnig *Alhliða hjálpræðistilboð*, *Apokatastasis: Getur Guð bjargað hinum týndu í annríki aldur framundan?* *Hundruð ritninga sýna hjálpræðisáætlun Guðs*).

Kristinn eða ekki, hvers vegna skapaði Guð þig?

Tilgangur þinn í þessu lífi er að byggja upp karakter svo þú getir hámarkað möguleika þína og aukið hversu miklu betur þú getur bætt eilífðina.

Guð skapaði ÞIG þannig að þú getir notað einstaka hæfileika þína (Matteus 25:14-23; Lúkas 19:11-19) til að gefa kærleika til að gera eilífðina betri!

Þess vegna skapaði Guð það sem hann gerði. Þess vegna skapaði Guð ÞIG.

Áframhaldandi kirkja Guðs

BNA skrifstofa Áframhaldandi kirkja Guðs er staðsett á: 1036 W. Grand Avenue, Grover Strönd, Kaliforníu,, 93433 BANDARÍKIN. Við höfum stuðningsmenn um allan heim og í öllum byggðum heimsálfum (öllum heimsálfum, nema Suðurskautslandinu).

Upplýsingar um áframhaldandi kirkju Guðs vefsíðu

CCOG.ORG Aðalvefsíða áframhaldandi kirkju Guðs, með tenglum á bókmenntir á 100 tungumálum.

CCOG.ASIA Asíumiðuð vefsíða, með mörgum asískum tungumálum.

CCOG.IN Vefsíða sem miðar að Indlandi, með nokkrum indverskum tungumálum.

CCOG.EU Vefsíða sem miðar að Evrópu, með mörgum evrópskum tungumálum.

CCOG.NZ Vefsíða sem miðar að Nýja Sjálandi.

CCOGAFRICA.ORG Vefsíða sem miðar að Afríku.

CCOGCANADA.CA Vefsíða sem miðar að Kanada.

CDLIDD.ES Þetta er algerlega spænskt vefsíða.

CG7.ORG Þetta miðar að 7. degi hvíldardegi.

PNIND.PH Vefsíða sem miðar að Filippseyjum, með nokkrum Tagalog.

Útvarps- og YouTube myndbandsrásir

BIBLENEWSPROPHECY.NET Biblíufréttir spádómar á netinu útvarp.

Bible News Prophecy rás. Erindi á YouTube, BitChute, Brighteon og Vimeo.

CCOGAfrica rás. YouTube og BitChute myndskilaboð frá Afríku.

CCOG Animations Hreyfiskilaboð á YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Prédikanir á YouTube og BitChute í sömu röð.

Frétta- og söguvefsíður

CHURCHHISTORYBOOK.COM Kirkjusöguvef.

COGWRITER.COM Heimasíða fréttar, sögu og spádómas

(Back cover)

Biblían opinberar marga leyndardóma

Biblían segir frá leyndardómnum sem hefur verið haldið leyndum síðan heimurinn hófst (Rómverjabréfið 16:25-27), en að hann er opinberaður í spádómlegum ritningum — „orð sannleikans“ (2. Tímóteusarbréf 2:15; Jakobsbréf 1:18).

Biblían vísar til margra leyndardóma, svo sem leyndardóms Guðsríkis (Mark 4:11), leyndardóms náðarinnar (Ef 3:1-5), leyndardóms trúarinnar (1. Tímóteusarbréf 3:9), leyndardómur hjónabandsins (Efesusbréfið 5:28-33), leyndardómur lögleysisins (2. Þessaloníkubréf 2:7), leyndardómur upprisunnar (1. Korintubríf 15:51-54), leyndardómur Krists (Efesusbréfið 3:4) leyndardómur föðurins (Kólossubréfið 2:2), leyndardómur Guðs (Kólossubréfið 2:2; Opinberunarbókin 10:7) og jafnvel Leyndardómurinn Babýlon hin mikla (Opinberunarbókin 17:5).

Bókin, Leyndardómur áætlunar Guðs: Hvers vegna skapaði Guð eitthvað? Hvers vegna skapaði Guð þig?, útskýrir með ritningunni, marga leyndardóma og hjálpar til við að svara spurningum eins og:

Er „Sælusýnin“ fullkomin áætlun Guðs?

Gerði Guð menn réttláta?

Hvers vegna er þjáning?

Hefur Guð áætlun fyrir ÞIG?

Hefur Guð áætlun fyrir þá sem eru ekki kristnir?

Hvað hefur kærleikur að gera með áætlun Guðs?

Er áætlun Guðs fyrir alla sem vilja bregðast honum að geta gefið kærleika á einstakan hátt til að gera eilífðina betri fyrir þá persónulega og alla aðra?

Já, þú getur vitað hvers vegna Guð skapaði eitthvað og hvers vegna Guð skapaði ÞIG!